

Finals Alternatius,

d'Arnau Sánchez Fita.

1 **EXT/MATÍ. BARCELONA**

Diversos grans plans generals, des d'un punt de vista aeri, ens mostren les zones més conegudes i transitades de tota Barcelona en *fast motion*, com per exemple *La Rambla*, *Ciutat Vella* o *l'Avinguda Diagonal*. Aquesta última és l'eix principal de la primera història.

2 **EXT/MATÍ. AVINGUDA DIAGONAL**

Rètol: 31 DE DESEMBRE, 2017 (CAP D'ANY).

Enmig d'una multitud en un carrer molt concorregut de l'Avinguda Diagonal, apareix la CARLA (alta, morena, sensacional, d'uns vint-i-escaig anys, vesteix un abric i duu una bossa a la mà). Es dirigeix a la feina. Creua el pas de vianants corrent, just quan es posa en vermell. Arriba a l'altra punta de la vorera i accedeix dins del recinte d'un gran bloc de pisos, a l'entrada del qual hi ha un gran cartell que hi diu: *Les caçadores de Diana*.

3 **INT. REPLÀ BUFET (A CONTINUACIÓ)**

La CARLA surt de l'ascensor i accedeix al replà del bufet. Recorre un llarg passadís molt nerviosa fins a arribar a un mostrador, en el qual es troba el seu lloc de treball. Allà l'espera asseguda la MIREIA (alta, morena, sensacional, d'uns trenta anys), remenant el seu ordinador i els seus papers.

MIREIA
(Sarcàstica) Arribes tard.

CARLA
(Aclaparada) Surt d'aquí ara mateix.

La CARLA es col·loca darrere la taula, es treu ràpidament l'abric i el tira a terra juntament amb la seva bossa. La MIREIA s'aixeca de la cadira i es recolza a la vora del mostrador. La CARLA s'asseu i comença a teclejar l'ordinador.

CARLA
És impossible accedir al centre de Barcelona un dia com aquest. La ciutat està a punt de rebentar. Una hora circulant pel mateix barri per trobar un puto aparcament. (Histèrica) I tinc només trenta minuts per enviar uns papers molt importants a la Diana!

MIREIA
Tranquil·la, la Diana no et dirà res.

CARLA
Em va demanar que ho fes ahir! Però tenia tantes coses acumulades que no ho vaig recordar...

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

MIREIA

Carla, si us plau, obre els ulls! La Diana et té una estima increïble, mai he vist res semblant en tot el bufet. Per tant, encara que la caguis una i una altra vegada, t'ho perdonarà. Queda clar?

La CARLA assenteix amb el cap.

MIREIA

Així que ara, aterra! Respira un moment, relaxa't i...

CARLA

(Molt histèrica) No, no, no puc! Com vols que em relaxi?! Últimament, està molt estranya amb mi. Sempre que passa per davant se'm queda mirant durant una bona estona. No sé si ho fa pensant que soc una incompetent i que m'hauria de fer fora, o bé...

MIREIA

O bé... què?

CARLA

(Espantada) O bé em mira amb desig.

MIREIA

(Riu) Però què dius, dona?

CARLA

I si em despulla amb la mirada cada cop que passa? Com he d'actuar davant una situació com aquesta?

MIREIA

Home, si sents el mateix ho podries utilitzar pel teu propi benefici... Tindries tot el bufet sota el teu domini. (Riu)

CARLA

No te'n riguis, parlo molt seriosament. És la meva cap, la meva mare en aquestes oficines. Tot el que he après d'aquesta professió, és gràcies a ella.

MIREIA

Mira, tot depèn de la consideració que tinguis pel que fa el grau de gravetat de l'incest. Que no li poses cap mena d'objecció, doncs va: llença't a les seves calces. Que penses que es tracte

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

d'un acte atroç i espantós, aleshores
calla i posa't a treballar d'una
vegada.

CARLA

(Estupefacta) T'hauria de gravar un
dia, perquè veiessis els ànims de
merda que m'arribes a donar.

MIREIA

Abans hauries d'escoltar les
barbaritats que treus per la boca.

DIANA

(De fons) Carla!

La DIANA (alta, morena, sensacional, d'uns quaranta anys)
s'acosta a la taula sota l'atenta mirada de la MIREIA i la
cara de pànic de la CARLA.

DIANA

Podries passar-te un moment pel meu
despatx? T'he de comentar una cosa.

CARLA

Sí, Diana.

DIANA

Perfecte... Mireia, no hauries de ser
a la teva taula? Diria que et pago per
treballar. L'hora del pati fa temps
que va acabar, noies.

La DIANA se'n va.

MIREIA

No sembla pas que estigui enamorada...

La CARLA esbufega.

4 INT/MATÍ. CAFETERIA RAMBLA

Dins d'una cafeteria força abarrotada de la Rambla de
Barcelona, la CÈLIA (estatura mitjana, morena, amb uniforme
de cambrera, d'uns vint anys) recorre l'establiment desparant
les taules buides i posant els plats i els coberts sobre una
safata que duu a les mans. Passa per davant d'una taula on es
troba assegut el seu xicot, en SANTI (estatura mitjana,
castany, corpulent, d'uns vint anys), qui l'observa
atentament. Els dos enamorats s'intercanvien una mirada
còmplice, tot i que la CÈLIA passa de llarg i es col·loca a
la taula del seu costat per netejar.

CÈLIA

(A SANTI) No hauries de ser aquí.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

SANTI

On hauria de ser, doncs?

CÈLIA

No ho sé... Potser a casa teva,
estudiant pels exàmens que tens d'aquí
a dues setmanes.

La CÈLIA recull i s'emporta la safata dins de la cuina. En SANTI la segueix tot somrient, s'asseu a un dels tamborets de la barra i es recolza sobre el mostrador. La CÈLIA surt i treu un baieta per a netejar la zona en la qual es troba reposat el seu xicot.

SANTI

T'he de comentar una coseta?

CÈLIA

No pot esperar aquesta coseta? Estic
força ocupada.

SANTI

No, no pot.

CÈLIA

I no podries haver-me enviat un simple
missatge?

SANTI

Podria, però aleshores no veuria la
teva reacció.

CÈLIA

La meva reacció per a què?

SANTI

Per dir-te que passis la nit de Cap
d'Any amb mi i amb tot la meva
família.

CÈLIA

(Aclaparada) Què dius?

SANTI

Com ho sents. Ho vaig estar parlant
ahir amb ma mare i em va dir que
estaria encantada de tenir-te amb
nosaltres.

CÈLIA

(Estupefacta) No, no... I amb el meu
pare què?

SANTI

Què li passa?

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

CÈLIA

No el puc deixar sol una nit tan important.

SANTI

No crec que hi hagi cap inconvenient perquè vingui.

CÈLIA

És que no vindrà. (Pausa) Un moment.

La CÈLIA veu un client a l'altra banda de la barra esperant per pagar. Deixa la baieta sota el mostrador i s'acosta. En SANTI la segueix i s'asseu una altra vegada davant seu. La CÈLIA cobra el client.

CÈLIA

Moltes gràcies.

SANTI

Doncs convenç-lo.

CÈLIA

Serà impossible, no vol celebrar el Cap d'Any sense la mare.

SANTI

No ho saps si no parles amb ell.

CÈLIA

Des de que la mare va marxar, no és el mateix home d'abans. És diferent.

SANTI

Ja han passat sis mesos, ja ho hauria d'haver superat.

CÈLIA

(Contudent) El dol no té data de caducitat.

La CÈLIA s'emprenya i entra dins de la cuina.

SANTI

(Penedit) Oh, vinga, Cèlia, perdona! Ho sento! M'has malinterpretat! No ho volia dir pas! Cèlia? Cèlia!

5 INT/MATÍ. ENTRADA/MENJADOR PIS ESTHER

L'ESTHER (rossa, estatura mitjana, força prima, d'uns trenta anys) remena desesperada els calaixos i els armaris del menjador del seu pis acabat d'estrenar. Està decorat amb un sofà, una taula, diverses làmpades, una televisió i algunes caixes de la mudança pel terra. L'ESTHER està tan ansiosa que

treu del seu lloc tot allò que troba i no ho torna a endreçar. En aquell instant, apareix en NARCÍS (castany, alt, corpulent, ben vestit, d'uns trenta anys) intentant fer-se el nus de la corbata amb certes dificultats.

ESTHER

(Remenant dins d'un armari) Es pot saber on hem deixat les estovalles que ens han regalat aquest Nadal? M'agradaria utilitzar-les pel sopar d'avui.

L'ESTHER tanca les portes de l'armari esbufegant i es fixa amb en NARCÍS.

ESTHER

(Sorpresa) Ui, però què elegant! Hem quedat aquesta nit i no pas ara, eh! (Riu) Que surts?

NARCÍS

Els companys de la feina m'han dit per a anar a prendre alguna cosa. Segurament ens quedem a dinar.

ESTHER

Ah, bé, d'acord... Ja m'aniràs dient. El sopar el tindrè apunt a les nou, d'aquí una estona vindrà en Roberto a portar-me el marisc. Es veu que m'ha seleccionat personalment les millors gambes i ostres del mercat perquè quedem ben satisfets.

NARCÍS

(Indiferent) Ah, molt bé, molt bé... Em pots ajudar amb el nus de la corbata?

ESTHER

És clar, rei.

L'ESTHER li fa el nus.

ESTHER

Com t'ho veus?

NARCÍS

Ja em serveix. Doncs ja t'avisaré quan arribi. (Neguitós) Uf, ja vaig malament de temps. Vinga, fins després.

En NARCÍS li fa un petó al front i se'n va.

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

ESTHER

Ves amb cura, *carinyu*. Que no se t'embruti el vestit! Fins més...

Sona el cop de porta.

ESTHER

...tard.

6 **INT/MATÍ. DESPATX DIANA**

La CARLA entra tímidament al despatx de la DIANA, la qual està asseguda a la cadira de la seva taula, acabant de completar uns papers.

CARLA

Vinc en un bon moment?

DIANA

Sí, sí, passa, passa.

La CARLA s'asseu just davant de la taula de la DIANA.

CARLA

Digues, què volies?

La sala s'omple de silenci. La DIANA la mira fixament mentre que la CARLA intenta mantenir el contacte visual... però és incapaç i se li escapa pels costats.

CARLA

Diana?

DIANA

Porto molt de temps pensant, Carla. No sé pas què fer amb tu.

CARLA

(Espantada) Ai, si us plau, no em diguis això.

DIANA

Em recordes tant a mi quan vaig començar a treballar en el bufet del meu pare. Tan tímida, tan despistada, tan poruga... Però amb un potencial tan magnífic que moltes dones d'aquí matarien per poder aconseguir. Tot i així, encara no has sigut capaç de desenvolupar-lo del tot. Això només fa que m'adoni que ser la meva secretària no és pas la teva vocació.

CARLA

Però estic encantada amb la feina.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

DIANA

No ho dubto pas, però em fa tanta mandra veure't darrere d'una taula cada dia...

CARLA

Soc molt afortunada amb la taula que m'ha tocat, d'això no t'has de preocupar.

DIANA

El que em preocupa és el teu futur en aquest bufet, has d'aspirar molt més amunt...

CARLA

(Amoïnada) De veritat, no és necessari...

DIANA

Crec que és l'hora que entris en acció.

CARLA

(Sorpresa) Què vols dir?

DIANA

Vine de caça amb mi.

CARLA

Vols que t'acompanyi als judicis?

DIANA

És més, vull que col·laboris en els judicis.

CARLA

Com?!

DIANA

Fa un any que ets advocada i, tot i així, encara no has exercit. A què esperes?

CARLA

Em vaig treure la carrera de Dret perquè em vas dir que m'ajudaria en el meu futur laboral. Ho faig fer per tenir més coneixement sobre el medi, però mai m'havia plantejat convertir-me en una advocada de veritat.

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

DIANA

Doncs ara és el moment. Tinc un cas molt important a les meves mans i necessito les millors al meu costat. I qui millor que tu, Carla? Portes molts anys involucrada en la professió, ja la domines! Però sobretot, saps què penso abans que ho pensi. Saps què vull quan ho vull. Juntes ens podem menjar el món.

CARLA

No ho sé, Diana, ho he de meditar...

DIANA

Tens fins aquesta nit.

CARLA

Què passa aquesta nit?

DIANA

Estàs convidada a la meva festa de Cap d'Any. Allà trobaràs la *crème de la crème* de la professió. És la meva última arma per convèncer-te.

CARLA

(Estupefacta) Ho dius de veritat? Moltíssimes gràcies, Diana.

DIANA

Gràcies a tu. Sé que prendràs la millor decisió. Recorda ser ben puntual a les nou.

7 INT/MATÍ. PERRUQUERIA

La PATRICIA (estatura mitjana, bruna, d'uns cinquanta anys) es troba asseguda a una butaca de la perruqueria, esperant que se li assequi el tint, mentre llegeix una revista de la premsa rosa. Al seu costat, la MONTSE (estatura mitjana, rossa amb metxes, d'uns cinquanta anys), la seva perruquera, li talla els cabells a una CLIENTA (estatura mitjana, cabell canós, d'uns setanta anys).

CLIENTA

Sempre he sigut jo qui ha cuinat, tant la nit de Nadal com la de Cap d'Any, però des de que la meva filla es va casar amb el seu home d'ara està obsessionada en fer-ho tot ella!

MONTSE

Doncs jo mataria perquè a casa meva fos així, però no tinc fills ni un

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

home que sàpiga cuinar... M'he d'aguantar amb el meu marit que ho critica tot i no fot ni brot.

CLIENTA

(A la PATRÍCIA) I tu, maca, com t'ho fas a casa teva?

PATRICIA

Sempre he cuinat jo.

MONTSE

Menys avui...

PATRICIA

(Indignada) Montse!

CLIENTA

Què passa avui?

MONTSE

La Patricia té una cita a un restaurant.

CLIENTA

I com és això? Tu no estaves casada?

PATRICIA

No, ja no, fa un any que em vaig separar.

MONTSE

I esperem que després de tot aquest temps pugui tornar a trobar l'amor.

PATRICIA

Jo no n'estic tan segura.

CLIENTA

I com és l'afortunat?

PATRICIA

Bé, és difícil d'explicar.

MONTSE

Encara no el coneix.

CLIENTA

(Sorpresa) Com que no?

MONTSE

S'ha apuntat a un d'aquests llocs d'Internet per tenir una cita a cegues amb un desconegut.

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

PATRICIA

Per ser justes, vas ser tu qui em va apuntar. Jo no volia saber-ne res.

MONTSE

Perquè sé que si coneixes els teus pretendents, els rebutjaries pel detall més estúpid. D'aquesta manera, fins que no arribis a la cita no podràs dir res.

CLIENTA

A mi em faria molta por apuntar-me a una d'aquestes coses.

MONTSE

Ha de començar a prendre decisions complicades per avançar, sinó serà incapaç de passar pàgina. I ja li dic jo que ho necessita!

PATRICIA

Fes el favor de no parlar per mi.

MONTSE

Qui sap, potser avui coneixes l'amor de la teva vida, el teu príncep blau.

PATRICIA

Estic acostumada a viure envoltada de gripaus.

MONTSE

Et deixaré tan estupenda per a aquesta nit, que ja veuràs com canvia la teva visió. Deixaràs de ser la secundària deprimida per convertir-te en la protagonista que tot ho acapara. Potser et marques un Letizia, què coi!

8 EXT/MIGDIA. EXTERIOR CAFETERIA RAMBLA

En SANTI espera recolzat a la façana de la cafeteria. En aquell moment, surt la CÈLIA de la porta del local. La CÈLIA no s'atura i passa de llarg. Camina pel carrer decidida mentre en SANTI la segueix trotant.

SANTI

(Esbufegant) Vinga, Cèlia, podem parlar un segon?

CÈLIA

No tenim res a parlar.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

SANTI

Abans m'has malinterpretat, no volia dir allò del teu pare.

CÈLIA

No ho volies dir, però bé que ho has dit.

SANTI

No m'he explicat com ho hauria d'haver fet. Sé que no deu ser fàcil superar una mort tan propera. Però el teu pare ja és suficientment madur per adonar-se que no pot seguir plorant la pèrdua de la teva mare. Si tu ho has pogut superar, ell també ho podrà fer.

La CÈLIA s'atura al mig del carrer i es gira cap el seu xicot.

CÈLIA

(Enfadada) No tens ni puta idea de res! No he superat la mort de la meva mare! És una pena que queda marcada per sempre, però ho he hagut d'enfrontar pel bé del meu pare. Era l'amor de la seva vida...

SANTI

Sé com de fotut pot arribar a ser. Vull que sempre estaré al teu costat. Queda clar? Vine cap aquí.

En SANTI l'abraça.

CÈLIA

(Emocionada) T'he explicat mai quan deia que volia morir-se abans, perquè sabia que una vida sense ella no era possible? I tots pensaven que pels seus mals hàbits, així seria. Però vet aquí un dia, la mama pateix un atac de cor i mor de manera ràpida i inesperada. No pots ni imaginar-te com de traumàtic va ser per ell... i per mi.

SANTI

Vols que parlem en un altre lloc?

CÈLIA

No, vull arribar com més aviat millor a casa i comentar-li el meu pare els plans d'aquesta nit.

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

SANTI

Al final vols venir a casa?

CÈLIA

Crec que és la millor opció. Ja fa un parell de mesos que estem oficialment junts i estaria bé començar a conèixer tota la teva família. I si és tan encantadora com dius, potser li acaba agradant al meu pare.

SANTI

Estàs millor?

CÈLIA

Sí.

Els dos es miren fixament i es fan un tendre petó.

9 INT/MIGDIA. MENJADOR CASA YOLANDA

La YOLANDA (rossa, prima, sensacional, d'estatura mitjana, de disset anys) està estirada al sofà amb el mòbil a les mans. Viu en una casa força àmplia i moderna, el menjador de la qual està format per diversos sofàs, butaques i cadires, un parell d'armaris, alguns mobles, quadres, làmpades, aparells electrònics, una taula molt gran i una televisió. El seu pare, l'IGNASI (castany, corpulent, alt, d'uns quaranta anys) neteja l'espai on es troba la seva filla amb l'escombria i el recollidor.

YOLANDA

Crec que encara estic a temps de comprar-me alguna cosa nova per aquesta nit, no em convenç res del meu armari

IGNASI

Tens tota la tarda per veure si hi ha alguna cosa que t'agrada, però que sàpigues que totes les botigues estaran a petar. La gent s'espera sempre a l'últim moment.

YOLANDA

(Esbufega) Potser li *pillo* algun vestit a la Irene... Ja veuré aquesta nit.

IGNASI

Què vols dir?

YOLANDA

Doncs que aquesta nit, quan vagi a casa de la Irene, li agafaré alguna

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

cosa del seu armari. Tan complicat és d'entendre, papa?

IGNASI

Et vull veure ben puntual a casa.

YOLANDA

Puntual per què?

IGNASI

Cony, pels teus avis i els teus tiets.

YOLANDA

Ostres, és veritat que venen. Bé, ja hi seré per saludar-los.

IGNASI

Com que ja hi seràs per saludar-los? Que no penses sopar amb nosaltres?

YOLANDA

No...

IGNASI

I quan tenies pensat dir-m'ho?

YOLANDA

No t'ho havia dit ja?

IGNASI

No, Yolanda, no m'ho havies dit. Estaria bé que per discutir aquest tema deixessis el mòbil i em miressis a la cara.

La YOLANDA aparta la vista del mòbil i mira el seu pare.

YOLANDA

Digues.

IGNASI

Els teus avis han vingut expressament des de Saragossa per veure'ns als dos, els faràs aquest lleig?

YOLANDA

Però si venen cada any i parlem per telèfon totes les setmanes. No crec que passi res perquè un any vagi a la meva.

IGNASI

Es pot saber què tens pensat fer?

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

YOLANDA

Un amic de l'Arnau té un pis a dos carrers de casa, aniré amb la Irene, soparem allà i ens menjarem el raïm. Després anirem a una discoteca.

IGNASI

I per què no hi vas quan hagin marxat tots? Si vols jo t'hi porto i et vinc a buscar.

YOLANDA

Perquè és la primera vegada que celebro el Cap d'Any amb l'Arnau i em fa molta il·lusió.

IGNASI

Podeu passar temps junts la resta de l'any.

YOLANDA

Ja ho sé, però cap dia serà com aquest. Deixa ja d'intentar convèncer-me, ja està decidit: hi aniré.

IGNASI

(Indignat) Ni parlar-ne! No deixaré que facis aquest lleig a la família.

YOLANDA

(Enfadada) He pres una decisió i l'has de respectar, *joder!* A més a més, d'aquí un mesos faré els divuit, deixa que sigui més independent!

IGNASI

Tu mateixa ho has dit, d'aquí uns mesos faràs els divuit, això vol dir que encara no els tens i que estàs sota la meva responsabilitat.

YOLANDA

(Farta) Ai, n'estic farta. Fes el que vulguis, papa. Passo de discutir.

La YOLANDA s'aixeca del sofà, agafa el mòbil i marxa.

IGNASI

Vinga, no et posis així, ja ho entendràs.

10 INT/MIGDIA. MENJADOR/CUINA PIS ESTHER

L'ESTHER és a la cuina del pis vigilant els fogons, mentre endreça les safates de marisc amb l'ajuda del seu peixater,

en ROBERTO (estatura mitjana, castany, corpulent, d'uns trenta anys).

ESTHER

T'agraeixo moltíssim la teva ajuda, no sé què hagués pogut fer sense tu.

ROBERTO

Com vols que no t'ajudi amb la compra que has fet. (Riu)

ESTHER

Sí, aquest any he llençat la casa per la finestra. (Riu) Però és que vull que tot vagi a la perfecció, aquest és un any molt especial.

ROBERTO

Què ho fa d'especial?

ESTHER

Doncs que és el primer Cap d'Any amb el meu marit, en Narcís. Tot just avui fa tres mesos que ens vam casar.

ROBERTO

Ah, doncs moltes felicitats!

ESTHER

Moltíssimes gràcies! (Pausa) Em sap molt de greu haver-te molestat a aquestes hores. Vols quedar-te a dinar? Estic fent escudella.

ROBERTO

No, dona. Ja m'espavilaré amb un entrepà, tu tranquil·la.

ESTHER

(Atabalada) M'hagués agradat passar-me per la peixateria aquest matí, però amb el tema de la mudança no he tingut temps.

ROBERTO

Quan fa que viviu en aquest pis?

ESTHER

Un mes. I encara tot està força desordenat, però no dono l'abast tota sola.

ROBERTO

Que no t'ajuda en Narcís?

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

ESTHER

Està molt ocupat. El canvi d'empresa l'ha aclaparat i quan arriba a casa només pensa en descansar. Com es nota que ja no soc al seu costat.

ROBERTO

Què vols dir?

ESTHER

No t'ho vaig explicar? Ens vam conèixer a la feina, jo era la seva secretària. Ho vaig deixar quan el van traslladar de Girona a aquí, a Barcelona. Amb aquest moviment la nostra economia va millorar i en Narcís em va recomanar que deixés de treballar per començar a dedicar-me a mi mateixa. Ara intento adaptar-me a aquesta nova terra. (Riu)

ROBERTO

Però estàs bé, no?

ESTHER

(Dubtosa) Bé, sí... Sí, sí... (Riu nerviosa) Els canvis mai són fàcils, estic força allunyada de la família i de les meves amistats, però es tracta d'acostumar-s'hi.

ROBERTO

Sou a un barri molt privilegiat de Barcelona, estaràs molt bé! No t'has de preocupar. Sempre pots comptar amb mi, saps on soc i coneixes el meu horari. (Riu)

11 INT/TARDA. MENJADOR/CUINA PIS CÈLIA

La CÈLIA entra al seu pis i es dirigeix al menjador: un petit espai amb un sofà, una tauleta, una televisió, diversos armaris i làmpades, una porta que connecta a un pati interior i una altra que duu a la cuina. Assegut al sofà es troba el seu pare, l'ERNEST (estatura mitjana, castany, gras, amb una barba malgirbada, d'uns cinquanta anys), espaterrat, veient les notícies. Sobre la taula, hi ha un got buit i un plat brut, un mocador arrugat, un cendrer i molta cendra escampada.

CÈLIA

No et costaria res ser més net, pare.

La CÈLIA recull el plat i el got, i els porta a la cuina.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

ERNEST

Ara mateix ho anava a recollir...

CÈLIA

Quina casualitat. (Riu)

La CÈLIA torna al menjador i s'asseu al sofà, al costat de l'ERNEST.

CÈLIA

Tot bé?

ERNEST

Sí... Per què no hauria d'estar?

CÈLIA

No, no, per res. Era una simple pregunta inofensiva.

ERNEST

Et conec perfectament, Cèlia. Què vols?

CÈLIA

Res, simplement volia saber com estava el meu pare.

ERNEST

Doncs el teu pare està bé, va fent.

CÈLIA

D'acord, m'ho crec, no em preocupo més.

ERNEST

Per què t'hauries de preocupar?

CÈLIA

Perquè avui és un dia especial, avui acaba l'any.

ERNEST

I en comença un de nou, com cada any.

CÈLIA

Ja, però aquest és especial, ja ho saps... (Esbufega)

Pare i filla es queden callats. Es palpa la tensió en l'ambient.

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

CÈLIA

... i com és diferent a la resta, ho podríem celebrar d'una altra manera.

ERNEST

Què vols dir?

CÈLIA

En Santi ens ha convidat a casa seva amb tota la seva família.

ERNEST

Vols dir que en Santi t'ha convidat a tu i li has forçat perquè em convidi.

CÈLIA

No és així, pare! Tots estan encantats de rebre't.

ERNEST

Però aquesta gent em coneix?

CÈLIA

No, però els agradaria fer-ho! Dona'ls-hi aquesta oportunitat! No rebutgis tot aquell que t'intenta ajudar...

L'ERNEST s'aixeca poc a poc del sofà.

ERNEST

Jo no necessito ajuda, mai n'he necessitat i no en necessitaré.

CÈLIA

No siguis tossut, pare. No et tanquis en banda.

ERNEST

(Dempeus) Espero que t'ho passis bé amb la teva nova família.

L'ERNEST se'n va del menjador. La CÈLIA s'aixeca del sofà.

CÈLIA

És necessari arribar a aquest extrem? Podem parlar com a persones civilitzades? Pare? Pare! No penso anar-te al darrere, que et quedi clar!

La CÈLIA torna a asseure's al sofà totalment abatuda.

12 INT/TARDA. HABITACIÓ YOLANDA

La YOLANDA és al tocador de la seva habitació emprovant-se diversos pintallavis de colors diferents. A sobre d'aquest,

es troben tots els pots de maquillatge, tovallolletes desmaquilladores i el seu mòbil, que està en funció d'altaveu i que a l'altra banda es troba parlant la seva amiga IRENE. El seu dormitori és el típic d'una adolescent, amb el seu llit ple de coixins i ninots de peluix, un armari força gran, una tauleta de nit, una làmpada, un bagul, una finestra, moltes fotos a les parets i alguna peça de roba escampada pel terra.

YOLANDA

(Indignada) No se n'adona que la meua vida necessita una mica de moviment, que em trobo en un moment de monotonia constant? I *joder*, estic farta! Sempre he intentat ser la filla

perfecta, tant amb les notes, amb les feines de casa, de cara al públic... Però cony, tinc la necessitat de saltar-me les normes una puta vegada a la meua vida.

IRENE (V.O.)

Ja ho sé, tia, però és la teua família.

YOLANDA

Ja, però un any que falti no és la fi del món. I mira, me'ls estimo molt, però venen perquè no tenen on caure's morts.

IRENE (V.O.)

Dius tot això perquè estàs enfadada.

YOLANDA

És que el meu pare és molt injust... Però tia, tu no m'hauries de recolzar? Si em quedo amb la meua família et deixo tota sola, tu mateixa. (Riu)

IRENE (V.O.)

Ja ho sé, estúpida. Saps què passa? Que per aquest nou any vull canviar el xip, intento ser més empàtica i veure les coses des de tots els punts de vista. Crec que hauries de fer el mateix.

YOLANDA

Ara ets tu qui dona els consells? Tu, de debò? (Riu)

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

IRENE (V.O.)

No cal ser tan desagradable, t'intento ajudar.

YOLANDA

Ai, perdona, però aquest tema treu el pitjor de mi.

IRENE (V.O.)

Hauries de posar-te més en la pell del teu pare. La família és molt important per ell, no crec que et costi res quedar-te amb tots ells una estona. Pensa que el teu pare t'ha cuidat sol tota la vida, s'ha matat perquè estiguis bé, sempre t'ha donat tot el que li has demanat, crec que és el mínim que pots fer.

YOLANDA

A veure, si ho mires així...

IRENE (V.O.)

Aleshores...?

YOLANDA

Passo de sopars familiars, segueixo amb el meu pla de noia rebel. A més a més, he trobat un color de pintallavis que és l'hòstia. L'Arnau *fliparà*.

IRENE (V.O.)

Tia, al·lucino amb tu... Com ho faig per venir-te a buscar?

YOLANDA

Ja pensaré alguna cosa, més tard et dic. Vaig a veure si hi ha algun vestit a l'armari que em vagi bé amb aquest color. Després parlem, guapa.

IRENE

Vinga, *chao*.

La YOLANDA s'acaba de mirar al mirall del tocador.

13 EXT/VESPRE. EXTERIOR URBANITZACIÓ PATRICIA

La PATRICIA (duu un cabell ondulat sensacional que no lliga amb el vestit i la bossa de caire més clàssic i apagat) camina pel recinte de la seva urbanització, en direcció a la cita. Just darrere seu es troba en VÍCTOR (estatura mitjana, bru, d'uns quaranta anys, duu una motxilla i vesteix una roba molt informal), que corre per atrapar la PATRICIA.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

VÍCTOR

Patricia!

La PATRICIA s'atura i es gira. En VÍCTOR baixa el ritme i tots dos junts es dirigeixen cap a la porta de sortida de la urbanització.

PATRICIA

Què tal tot, Víctor?

VÍCTOR

Molt bé, i tu?

PATRICIA

Molt bé.

VÍCTOR

Que vas a sopar fora?

PATRICIA

Bé... Podríem dir que sí. (Riu)

VÍCTOR

M'agrada veure't tan somrient i riallera.

PATRICIA

Moltes gràcies. Sempre hi contribueixes.

En VÍCTOR es posa vermell.

PATRICIA

Però no t'enganyaré, estic molt nerviosa.

VÍCTOR

I com és això?

PATRICIA

Tinc un cita... amb un desconegut.

VÍCTOR

(Decebut) Ah... De què us coneixeu?

PATRICIA

La gràcia és aquesta, no sé qui és, no sé com es diu, ni a què es dedica. No sé res de res.

VÍCTOR

Curiós.

PATRICIA

La Montse m'ha ben enredat. (Riu)

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

VÍCTOR

Però saps que no estàs obligada a anar-hi, veritat?

PATRICIA

Ja ho sé, home. Però és una nova aventura, ja m'he tancat les portes a noves experiències masses vegades. Però deixem ja de parlar de mi. Tu què tal? On vas ara?

VÍCTOR

Just ara he acabat el meu torn. Me n'anava cap a casa.

PATRICIA

Doncs genial! Què faràs aquesta nit?

VÍCTOR

Estic força cansat, dubto que faci res especial.

PATRICIA

Passaràs la nit sol? No serà amb tu aquella noia tan maca? Com es deia...?

VÍCTOR

La Lídia? No, ja no estem junts, fa temps que la nostra relació va acabar.

PATRICIA

Ostres, no sabia res... Doncs mira, podries apuntar-te al mateix web de cites que jo. Potser trobem l'amor de la nostre vida al mateix temps i podem fer una quedada de parelletes. (Riu)

VÍCTOR

Sí... (Riu tímidament)

La PATRICIA i en VÍCTOR arriben a la porta de la urbanització. Surten cap a l'exterior.

PATRICIA

Ets un noi molt maco, segur que aviat trobaràs algú afí a tu.

VÍCTOR

Això espero...

PATRICIA

Ah, i per cert, les roses que em vas regalar són maquíssimes. No et vaig veure i no t'ho he pogut agrair. Així que moltes gràcies.

(CONTINUA)

CONTINUA: (4)

VÍCTOR
No hi ha de què.

L'ambient es queda completament en silenci. Els dos es miren amb un somriure forçat, a l'espera que l'altre digui alguna cosa.

PATRICIA
Bé... suposo que el meu taxi deu ser al final del carrer. Me'n vaig ja.

VÍCTOR
Que vagi molt bé.

PATRICIA
Igualment. I bon any!

VÍCTOR
Bon any...

La PATRICIA comença a caminar sota l'atenta mirada d'en VÍCTOR, qui al cap d'uns segons, tomba cap al sentit contrari del carrer.

14 INT/VESPRE. SALA DE FESTES

La CARLA (porta el cabell recollit i duu un vestit molt elegant) és a un racó d'una immensa sala de festes ambientada amb música electrònica i llums intermitents, i decorada amb taules plenes de canapès de tot tipus. L'espai està freqüentat per cambrers que van amunt i avall amb safates plenes de menjar, i per convidats a la festa, tots ells pertanyents al món de l'advocacia. La CARLA està sola davant d'una taula, picant tímidament tot allò que troba per menjar. En aquell mateix instant, apareix la DIANA (ben arreglada i exuberant) amb una copa de cava a la mà.

DIANA
Es tracta d'una festa, estaria bé que en algun moment comencessis a relacionar-te amb la resta de convidats i a moure aquest culet.

CARLA
Ja estic bé com estic.

DIANA
Embotin-te a canapès i conversant amb la paret?

CARLA
Pensa que tot això és nou per mi, m'estic adaptant.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

DIANA

Ja has tingut temps suficient. Així que beu i a gaudir de la festa!

CARLA

No penso beure! I no m'enviïs més cambrers incitant-me a fer quelcom.

DIANA

Només una copeta...

CARLA

No!

DIANA

Pensa que potser és la teva última festa. A partir d'ara, amb la quantitat de feina que et posaré probablement no tornis a sortir en un

parell o tres d'anys... Després et penediràs de no haver aprofitat l'última oportunitat que se t'havia ofert per passar-t'ho bé.

La CARLA mira la DIANA amb una cara de dubtositat, mentre que la seva cap li posa ulls perquè acabi fent el que ella li mana.

DIANA

Segur que et vols perdre l'oportunitat d'assaborir aquest cava caríssim de la *muerte*?

CARLA

(Cedint) Va, d'acord! Porta cap aquí!

La CARLA li treu de cop la copa de cava a la DIANA i se la beu d'un glop.

CARLA

Contenta?

DIANA

(Entusiasmada) Fantàstic!

15 INT/VESPRE. MENJADOR/CUINA PIS ESTHER

L'ESTHER culmina els preparatius del sopar. Va ben guarnida, amb un vestit vermell sensacional, uns talons i un tocat molt elegant. Col·loca bé les dues vaixelles, les dues copes, les estovalles i l'espelma central de la taula. S'acosta a una tauleta on té el mòbil, just al costat, per enviar una nota de veu en NARCÍS.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

ESTHER

Ja són dos quarts de nou i encara no has arribat, Narcís... No agafes cap trucada ni contestes cap missatge, imagino que deu haver-hi molt de transit i, segurament, et trobes en un túnel, però estaria bé que en algun moment donessis senyals de vida... Afanya't, sinó els canelons es posaran freds i el marisc... Bé, al marisc no li passarà res, ja en té prou amb estar mort, dubto que li pugui passar alguna cosa més. (Riu nerviosa) Però digues alguna cosa, vinga. D'acord? M'ho promets?

Vinga, adéu. Ui! Si això no és una trucada! Què estúpida... (Sospira)

L'ESTHER bloqueja el mòbil i es col·loca bé el tocat amb l'ajuda del reflex de la pantalla del dispositiu.

16 INT/VESPRE. MENJADOR CASA SANTI

Els assistents del sopar de la mare d'en SANTI estan asseguts al voltant de la taula del menjador, menjant l'entrant: un plat de canalons. En SANTI i la CÈLIA estan asseguts junts, l'ELVIRA (morena, estatura mitjana, d'uns seixanta anys), la mare del noi, està davant de la parella. La taula la completen oncles, tietes, cosins i nebots; tots superen la trentena.

ELVIRA

Com és, Cèlia, que el teu pare no ha vingut al final?

CÈLIA

Preferia passar el Cap d'Any sol.

ELVIRA

Com és això?

CÈLIA

Sempre ha sigut un home molt solitari.

SANTI

La qüestió és que la Cèlia és amb nosaltres, oi?

ELVIRA

Sí, home, però em sap greu pel seu pare. Una nit tan especial i tan sol... Jo no li hagués permès al meu.

SANTI

Mare, fes el favor!

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

CÈLIA

No et preocupis, Santi, no passa res.
El meu pare no està passant per un bon moment i necessita tranquil·litat.

ONCLE

Que estan divorciats els teus pares?

SANTI

Crec que seria millor parlar d'un altre tema...

CÈLIA

No, no, no em fa res dir-ho. No, els meus pares no estan divorciats, la meva mare ja no és amb nosaltres. Fa uns quants mesos que va morir.

ONCLE

Ostres... Perdona, no sabíem res. En Santi no ens ho havia comentat.

CÈLIA

No passa res, són coses que passen...

ELVIRA

Aquí sempre sereu benvinguts.

CÈLIA

T'ho agraeixo molt, Elvira.

ELVIRA

Sempre tindreu un plat de canelons per aquest dia.

CÈLIA

Uns canelons que, per cert, estan molt bons. (Riu)

A la CÈLIA li sona el mòbil dins de la bossa, que penja de la seva cadira.

CÈLIA

M'estan trucant, perdoneu.

La CÈLIA treu el mòbil i contesta.

CÈLIA

Hola? Mercè?

La CÈLIA s'aixeca i s'aparta de la taula.

SANTI

(A l'ELVIRA. Xiuxiuejant) Era necessari aquest interrogatori, mare?

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

ELVIRA

(Xiuxiuejant) Però de quin interrogatori em parles? Jo només volia treure-li un tema de conversa. No pensava pas que acabariem parlant de la mor de la seva mare.

SANTI

(Xiuxiuejant) Et vaig dir que li comentessis a la família!

ELVIRA

(Xiuxiuejant) Tenia molta feina a sobre! Ja ho podies haver fet tu, que també és la teva família!

La CÈLIA apareix terroritzada.

CÈLIA

(Cridant) Santi!

SANTI

(Espantat) Què passa?!

CÈLIA

Han trobat el meu pare inconscient a la porta de casa!

SANTI

Com?!

CÈLIA

(Plorant) M'ha trucat la veïna, diu que ara vindrà una ambulància. Els hi sembla que no respira.

SANTI

Doncs va, anem corrent.

En SANTI s'aixeca.

SANTI

Disculpeu!

ELVIRA

(Espantada) Ves, ves, tranquil! No et preocupis, maca.

En SANTI agafa la bossa de la CÈLIA i s'acosta a ella.

CÈLIA

(Plorant) No sé com ha pogut passar!

En SANTI i la CÈLIA marxen.

17 INT/VESPRE. TERRASSA RESTAURANT

La PATRICIA arriba al restaurant i un cambrer l'acompanya fins la terrassa del local, on es troba la seva cita. A una de les taules, es troba en GUILLEM (estatura mitjana, castany, prim, d'uns trenta anys), qui es sorprèn al veure-la però intenta amagar el seu descontent, tot i que és força complicat perquè es veu bastant ben reflectit en el seu rostre. El noi s'aixeca de la cadira mentre que la PATRICIA s'acomiada del cambrer.

GUILLEM
Patricia, veritat?

PATRICIA
Sí. (Riu tímidament) Tu deus ser en Guillem.

GUILLEM
Encantat.

PATRICIA
Molt de gust.

Es fan dos petons i s'asseuen cadascú al seu lloc.

GUILLEM
És la teva primera vegada?

PATRICIA
Sí, mai he tingut una cita cegues. I tu?

GUILLEM
Jo n'he tingut unes quantes, sí...

PATRICIA
I què tal l'experiència?

GUILLEM
Bé, alguns cops encertes, d'altres ensopegues amb la persona amb qui t'han emparellat. Moltes vegades et sorprèn i no és pas el que t'imagines...

PATRICIA
En teoria els dos hem hagut de passar un test de compatibilitat, no és així?

GUILLEM
Sí, però no te n'has de refiar, d'aquests tests.

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

PATRICIA
(Incòmode) Està bé saber-ho...
Demanam?

La PATRICIA obre la carta i comença a follejar les pàgines del menú.

18 **INT/VESPRE. CUINA YOLANDA**

L'IGNASI està fent el sopar, aclaparat entre els fogons i el forn, mentre ultima els aperitius en plats de plàstic, situats sobre una taula al centre de la cuina. En aquell moment, apareix la YOLANDA (amb un vestit espectacular, força provocador). L'IGNASI es gira i es queda bocabadat.

IGNASI
Et posaràs això per a un sopar familiar?

YOLANDA
Ara també qüestions com vaig vestida?T'estàs lluint avui.

IGNASI
Tinguem la festa en pau. Au, ves portant els aperitius cap a la taula del menjador.

YOLANDA
A sobre amb exigències...

IGNASI
Fes el favor de comportar-te com l'adulta de la qual presumeixes ser.

YOLANDA
Està bé.

La YOLANDA agafa un parell de plats amb aperitius i els porta cap el menjador.

IGNASI
A l'escudella encara li queda uns minuts. Al forn tinc unes patates i unes albergínies farcides. Suposo que amb els aperitius i els postres que tinc a la nevera serà suficient per acontentar la família.

La YOLANDA torna a entrar a la cuina.

YOLANDA
Quants som?

IGNASI
Sis.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

YOLANDA

Serà suficient, no et preocupis. Es pot saber què porten les albergínies? Fa una olor força estranya.

IGNASI

Estan farcides de verdures... (Sorprès) Oh, però si encara no he tret la brossa d'ahir!

L'IGNASI corre cap a un racó de la cuina i treu dues bosses plenes de brossa orgànica. S'acosta a la YOLANDA i les hi dona.

YOLANDA

De debò penses que recolliran la brossa la nit de Cap d'Any?

IGNASI

A casa no hi poden seguir.

YOLANDA

I què vols que en faci?

IGNASI

Deixa-les al final del carrer, ningú sabrà que has sigut tu.

YOLANDA

Passo.

IGNASI

Yolanda, si us plau! Estic intentant fer d'aquest dia espantós un final digne, però la teva actitud m'ho està posant molt difícil. Així que agafa la merda i porta-la ben lluny d'aquí. Va!

YOLANDA

Ben lluny, no? Perfecte.

La YOLANDA surt de la cuina amb les dues bosses de brossa. L'IGNASI esbufega i s'acosta als fogons per remenar l'escudella.

19 EXT/VESPRE. EXTERIOR CARRER YOLANDA

La YOLANDA, duent les dues bosses de brossa de la mà i, a més a més, penjant una bossa de l'espàtlla, va caminant pel carrer mentre truca pel mòbil.

YOLANDA

Irene?... Sí, ja soc fora. No he necessitat cap excusa, he marxat com si res... Sopem a casa teva?... D'acord, fins ara. (Penja)

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

La YOLANDA llença les bosses de brossa al primer portal que troba.

20 **INT/VESPRE. TERRASSA RESTAURANT**

La PATRICIA i en GUILLEM segueixen al restaurant acabant de sopar.

PATRICIA

Ara començaré a escriure la meva nova novel·la. He passat per un període de reflexió, el qual m'ha ajudat a veure que necessito reinventar-me, perquè la literatura d'ara ja no és com la d'antany i...

En GUILLEM badalla i s'estira en mig de la vetllada.

PATRICIA

(Avergonyida) Disculpa.

GUILLEM

No, no, perdona'm a mi. Què deies?

PATRICIA

Res, que estic preparant una nova novel·la.

GUILLEM

Jo mai he sigut massa aficionat a la lectura.

PATRICIA

Doncs et perds un gran món.

GUILLEM

Crec que la literatura era necessària abans, quan no hi havia cap altre entreteniment, però ara amb l'existència del món audiovisual... Quina importància té? Veig els llibres com un passatemps prehistòric. Qui compra llibres ara? Qui vol llibres?
(Riu)

PATRICIA

Vaja, gràcies per tirar pel terra la feina de tota una vida...

GUILLEM

T'has enfadat?

PATRICIA

No, no, jo només m'enfado per coses importants. Si em permets, he d'anar al lavabo.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

La PATRICIA s'aixeca i rodeja la taula per anar al lavabo. En GUILLEM aprofita la seva absència per treure el mòbil de la butxaca i fer una trucada.

GUILLEM

Ei, què tal?... (Riu) T'ho pots imaginar... Un horror de tia, vull pirar ja... Deu tenir uns cinquanta anys, no li he preguntat l'edat perquè no la volia ofendre. No és guapa, ni està bona, no calla, no para de parlar d'ella mateixa i de merdes sobre la seva vida...

Mentrestant, la PATRICIA segueix en mig del restaurant. Es troba a un cambrer i aquest l'assenyala que el lavabo és en el sentit contrari en el qual ella havia anat.

PATRICIA

Ai, gràcies.

La PATRICIA torna cap a la seva taula per agafar el camí correcte, però s'atura a l'escoltar en GUILLEM parlar.

GUILLEM

... No sé fins quan més aguantaré aquesta tortura. Em sembla que me les piro abans que torni del lavabo. Potser ni torna. Amb la quantitat de menjar que ha demanat, es pot passar la vida cagant. T'imagines? (Riu)

La PATRICIA, molt incrèdula, passa per davant per acostar-se a la seva cadira i agafar la seva bossa.

PATRICIA

Crec que no hem connectat i no et vull fer perdre el temps en una nit tan especial com aquesta.

En GUILLEM, sorprès, penja i deixa el mòbil sobre la taula.

GUILLEM

Ha sigut tot un malentès.

PATRICIA

(Sarcàstica) Clar, un malentès...

La PATRICIA se'n va, però reula a l'instant.

PATRICIA

Mira, he fet un gran esforç per tirar aquesta cita endavant. Et penses que m'has agradat de primeres? Et penses que ets una bellesa exòtica tu? Perquè

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

si és així, no t'has vist en un mirall
en la vida.

La PATRICIA se'n torna a anar, però tornar a recular.

PATRICIA

(Impotent) I si he demanat molts plats
per menjar ha sigut perquè no tenia
una altra cosa a fer. He intentat
treure't mil temes per conversar, però
noi, ets la persona més vulgar,
avorrida i poc interessant que he
conegut mai. I ja tinc una edat, eh! I
és normal que no creguis en els tests
de compatibilitat, tens un caràcter
tan fastigós i tan repugnant que és
impossible que arribis a encaixar amb
algú. Jo de tu tiraria la tovallola
d'una vegada!

En GUILLEM es queda bocabadat.

PATRICIA

(Sospira) Ara sí, bon any!

La PATRICIA se'n va, definitivament.

21 EXT/NIT. EXTERIOR CARRER CÈLIA

La CÈLIA i en SANTI arriben al carrer de la noia. Al fons, es
pot veure una ambulància amb dos sanitaris i un grup de
veïns, entre els quals es troba la MERCÈ (morena, d'estatura
mitjana, d'uns cinquanta anys). El barri de la CÈLIA és força
antic i està bastant abandonat. Està format per diversos
blocs de pisos, fanals, papereres i alguns bancs.

CÈLIA

(Histèrica) Què coi ha passat?

MERCÈ

No t'esveris, maca. Hem trobat el teu
pare tirat pel terra davant la porta
de casa teva. És dins de l'ambulància.
Està estable, però aquest dos
sanitaris necessiten saber què ha
pres.

CÈLIA

I com volen que jo ho sàpiga?

SANITARI 1

Sap si prenia alguna tipus de
medicament?

CÈLIA

No.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

SANITARI 1

El seu pare beu o fuma?

CÈLIA

No, diria que no.

SANITARI 1

Vostè viu amb ell, veritat?

CÈLIA

Sí, però no el puc controlar les vint-i-quatre hores del dia.

SANITARI 1

Podria mirar dins de l'habitatge si hi ha alguna mena de substància que hagi pogut ingerir?

MERCÈ

Ho haguéssim mirat nosaltres abans, però no tenim claus de casa teva.

SANTI

Dona'm les claus a mi, jo ja m'ocupo de buscar. Ves a veure el teu pare. (A SANITARI 1) M'acompanya?

En SANTI i el SANITARI 1 marxen. El SANITARI 2 acompanya la CÈLIA dins de l'ambulància. L'ERNEST està estirat sobre una llitera inconscient i connectat a diversos cables.

CÈLIA

Es recuperarà?

SANITARI 2

Si trobem el tractament exacte per a la substància que ha ingerit, aleshores sí.

CÈLIA

A quin hospital l'envien?

SANITARI 2

El que hi ha aquí a prop, no es preocupi.

CÈLIA

El puc acompanyar?

SANITARI 2

Sí, tot i que no li recomano. A aquestes hores l'hospital és un merder, està ple de gent com ell o pitjor. I gent més histèrica que vostè.

CÈLIA

I vol que el deixi sol?

SANITARI 2

No es preocupi, l'equip mèdic el cuidarà.

CÈLIA

No ho sé...

SANITARI 2

Vol passar la nit de Cap d'Any dormint en una cadira incòmoda, envoltada de gent malalta o, fins i tot, morta? O vol descansar en un llit, tranquil·la, calmada, i anar-hi el dia següent a primera hora? Pensi-ho bé.

22 **INT/NIT. INTERIOR PIS CÈLIA**

En SANTI i el SANITARI 1 entren al pis. En SANTI inspecciona el menjador mentre que el SANITARI 1 remena per les habitacions. Un cop al menjador, en SANTI es troba la taula plena de bosses amb un pols blanca, i diverses ampolles de cervesa escampades pel terra.

SANTI

(Estupefacte) Mare meva... (Cridant)
Ho he trobat!

Entra el SANITARI 1 al menjador.

SANITARI 1

Festival de cocaïna, com es nota que ha vingut el Pare Noel...

SANTI

Com ho haurà aconseguit...?

23 **EXT/NIT. EXTERIOR CARRER CÈLIA**

En SANTI i el SANITARI 1 surten al carrer. El SANITARI 1 va directe cap a l'ambulància mentre que en SANTI és increpat per la CÈLIA.

CÈLIA

(Histèrica) Què heu trobat?

SANTI

Cocaïna, molta cocaïna.

SANITARI 1

Sobredosis de cocaïna, marxem!

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

El SANITARI 1 puja al volant mentre que el SANITARI 2 s'enfila a la part posterior de l'ambulància. Es prepara per tancar les portes.

SANITARI 2
(A CÈLIA) Última oportunitat, vens?

CÈLIA
(A SANTI) Què hauria de fer?

SANTI
No ho sé...

MERCÈ
No hi vagis, dona, no pateixis més.

SANITARI 2
(A SANTI) Si ens acompanya passarà la pitjor nit de la seva vida...

SANTI
Doncs res, ens quedem.

SANITARI 2
(Cridant) Doncs som-hi!

El SANITARI 2 tanca les portes de l'ambulància i el vehicle arranca. En SANTI abraça la CÈLIA i aquesta es posa a plorar.

24 INT/NIT. PIS ARNAU

La YOLANDA i la IRENE entren al pis de l'ARNAU (estatura mitjana, castany, prim, de disset anys, vesteix una camisa) i es troben de cop amb un menjador molt minimalista: un sofà, una tauleta arrebossada d'ampolles d'alcohol i de cava, una taula amb unes cadires i una televisió. Asseguts al sofà, hi ha l'ARNAU i quatre amics d'aquest, amb un físic i una aparença semblant.

ARNAU
Però mireu qui ha entrat.

L'ARNAU s'aixeca a rebre les noies.

IRENE
Ja som aquí!

YOLANDA
(A l'ARNAU) Què tal tot?

La YOLANDA i l'ARNAU es donen un petó molt apassionat.

IRENE
A veure, que no esteu sols.

La IRENE s'asseu al buit que ha deixar l'ARNAU en el sofà.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

ARNAU
Com t'ho has fet?

YOLANDA
He marxat sense dir-li res.

IRENE
Bé, en realitat li ha dit que anava a
tirar la brossa i no ha tornat més.

ARNAU
No t'ha dit res?

YOLANDA
M'ha trucat cinc vegades. He hagut
d'apagar el mòbil, és capaç de
rastrejar-me'l.

ARNAU
Doncs hem d'aprofitar bé la nit,
potser és l'última de la teva vida.

YOLANDA
Espero que demà no em digui res. (Riu)

IRENE
A veure, què tenim aquí?

La IRENE s'acosta a la tauleta i agafa una ampolla.

IRENE
Ui, aquesta per mi.

YOLANDA
Comparteix, va.

La YOLANDA i l'ARNAU s'acosten a la taula ben abraçats.

ARNAU
En Sergi s'ha oblidat el raïm, així
que no podem celebrar les campanades.

YOLANDA
Vaja, ens espera un any de mala sort.
(Riu)

IRENE
Cap problema, ho celebrem amb dotze
xupitos de vodka.

YOLANDA
Estàs molt malalta, Irene.

25 INT/VESPRE. SALA DE FESTES

La DIANA està a sobre d'un escenari amb un micròfon a la mà. Al veure-la, la resta de convidats s'hi va acostant poc a poc i es va col·locant al seu voltant. Al mig de tanta gent, es troba la CARLA, la qual es troba sota els efectes de l'alcohol.

DIANA

Aneu-vos acostant, que aviat seran les dotze. Els cambrers us aniran repartint a cadascú un bol de raïm per les campanades. Un cop hagin sonat, us donaran una copeta de cava.

CARLA

(Molt eufòrica) Sí!

DIANA

Veig que algú ja s'ha avançat... Si us plau, a ella no li doneu. (Riu)

CARLA

No!

Diversos cambrers reparteixen bols i copes als convidats.

DIANA

Bé, jo mateixa us anunciaré l'arribada del nou any. Seré la vostra Anne Igartiburu particular.

La DIANA simula que porta un auricular a l'orella.

DIANA

Ui, des de control m'informen que estan a punt de sonar els quarts. Esteu tots i totes preparades? Que comencen les campanades! 1... 2... 3... 4...

La CARLA es va portant els grans de raïm a la boca al ritme que marca la DIANA. Té diverses dificultats per empassar, se li està formant una bola.

DIANA

5... 6... 7... 8...

El rostre de la CARLA ens indica que la noia està patint.

DIANA

9... 10... 11... i 12!

La CARLA escup tot el raïm al bol.

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

DIANA

(Cridant) Feliç any nou! Vinga, que segueixi la festa!

La música del local comença a sonar molt forta i la DIANA, la CARLA i la resta de convidats ballen esbojarradament.

26 **EXT/VESPRE. CARRER BARCELONA**

La PATRICIA camina sola i desolada per un carreró poc transitat de Barcelona, mentre que intenta contenir les llàgrimes i s'eixuga les poques que li cauen. De fons, se sent l'ambient de la celebració de les casa veïnes, amb crits, petards i música a tot volum.

27 **INT/NIT. MENJADOR PIS ESTHER**

L'ESTHER està asseguda al sofà veient la televisió. Davant seu, té una tauleta amb dos copes amb els dotze grans de raïm i el seu mòbil. Està nerviosa i molt inquieta, no pot para de bellugar la cama. De sobte, sona el mòbil i s'incorpora ràpidament per agafar-lo.

ESTHER

Si?! (Comença a plorar) Hola, mare...
Bon any a tu també... No, no, no passa res, ja saps que m'emociona aquest dia... Jo també us trobo molt a faltar... En Narcís està molt bé, us envia records... Sí, he cuinat jo... Hem menjat un marisc molt bo... Tot va molt bé. (Sarcàstica) Tot és fantàstic!... No, no, seguríssim, no passa res... No et preocupis! Que tingueu tots un molt bon any... Au, adéu... I jo... (Penja)

L'ESTHER deixa el mòbil sobre la tauleta i es recolza al sofà. Comença a bramar, a cridar i a picar de peus.

28 **INT/MATINADA. DISCOTECA**

La YOLANDA i la IRENE estan recolzades a la barra d'una discoteca, observant com en el centre de la pista, l'ARNAU i els seus amics estan ballant esbojarradament.

YOLANDA

Ha sigut entrar i ha començat a passar de mi.

IRENE

Deixa que estigui una estona amb els seus amics, no siguis tan possessiva.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

YOLANDA

Em va dir que passaríem tota la nit junts.

IRENE

No t'has de fiar mai de la paraula d'un *tiu*, encara que sigui el teu *novio*.

YOLANDA

(Enrabiada) Uf, em posa histèrica.

IRENE

Ves a la teva, ja veuràs com vindrà. El que no pot ser és que passis tota la nit deprimida. *Joder*, què és Cap d'Any!

YOLANDA

Què fàcil és dir-ho!

IRENE

Tia, intento ajudar-te com puc.

YOLANDA

Doncs no ho estàs aconseguint.

IRENE

Mira, fes el que vulguis. Com si t'arrossegues durant tota la nit perquè et faci un minut de cas, com si discutiu i us pagueu a hòsties. Jo no he vingut aquí a escoltar els teus drames.

La IRENE se'n va a la pista.

YOLANDA

(Sarcàstica) Moltes gràcies, amiga! Serà estúpida...

De sobte, apareix en JOAN (alt, castany, corpulent, de dinou anys) i es recolza a la barra al costat de la YOLANDA.

JOAN

Discussió entre amigues?

YOLANDA

Sí... Ens coneixem?

JOAN

Anàvem al mateix institut l'any passat. (Riu)

YOLANDA

Feies Batxillerat?

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

JOAN

Sí.

YOLANDA

Doncs no em sones. No es que em fixi
massa amb la gent, no t'ofenguis.

JOAN

Tranquil·la, no ho faig. La part
positiva és que ara ja em coneixes,
soc en Joan.

YOLANDA

Yolanda, encantada.

JOAN

Ara que t'has quedat sense amiga et
puc fer costat.

YOLANDA

Dubto que t'interessin els meus
drames.

JOAN

Es pot intentar.

YOLANDA

No vas massa ràpid? T'acabo de
conèixer.

JOAN

És això o passar la nit sola?

YOLANDA

No sé jo...

JOAN

Què he de fer per convèncer-te?

YOLANDA

Tens un cigarro?

JOAN

Tots els que vulguis.

YOLANDA

Doncs acompanya'm fora.

JOAN

Encantat.

29 INT/MATINADA. SALA DE FESTES

La CARLA està asseguda a un tamboret i recolzada a la barra
de la sala, jugant amb la copa de cava. Un CAMBRER, el qual

es troba dins netejant i endreçant, se la va mirant sorprès. La CARLA ha begut massa, està força marejada i confusa. En aquell instant, apareix l'ALBERT (alt, bru, corpulent, d'uns trenta anys, vesteix una americana) i s'asseu al seu costat.

ALBERT

Tu ets la secretària de la Diana, veritat?

CARLA

I tu qui ets?

ALBERT

L'Albert, molt de gust. Abans treballàvem junts al bufet del seu pare, abans que fundés les *Caçadores*. Com era el teu nom?

CARLA

Em dic Carla. I res de secretària, ara soc la seva nova sòcia.

ALBERT

Com és això?

CARLA

Em va obligar a estudiar dret i ha donat la casualitat que soc molt bona. (Riu) Uf, però quines bestieses estic dient.

ALBERT

Em sembla que has begut una mica.

CARLA

També per obligació de la Diana. Més que la meva cap, sembla la meva propietària.

ALBERT

Ets graciosa, tu.

CARLA

Doncs la Diana pensa que soc un *muermo*.

ALBERT

La festa està a punt d'acabar, vols que t'acompanyi a casa? Et convidria.

CARLA

No, gràcies, estic molt bé aquí.

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

ALBERT

El local tancarà aviat. T'ho dic de debò, no m'importaria acompanyar-te.

CARLA

Soc una dona autosuficient, jo. Puc espavilar-me tota sola...

La CARLA s'aixeca del tamboret. Un cop dempeus, comença a trontollar. Immediatament, torna a seure's.

CARLA

... però ara mateix, prefereixo quedar-me asseguda.

ALBERT

Bé, com vulguis. Doncs jo marxo ja, ha sigut un plaer conèixer-te. Espero que ens puguem veure en un altre moment i en unes altres condicions.

CARLA

Tindrè tanta feina a sobre que ho dubto. Mare meva, tan tranquil·la que estava jo de secretària... quin una m'espera.

ALBERT

D'acord... Adéu.

L'ALBERT se'n va. La CARLA es queda mirant al CAMBRER de dins la barra.

CARLA

Odio tant els advocats, estan obsessionats en fer negocis.

CAMBRER

Crec que volia fer una altra cosa.
(Riu)

CARLA

Què vols dir?

CAMBRER

No ho he pogut dir més clar.

CARLA

(Sorpresa) Creus que...?

CAMBRER

Sí.

CARLA

Amb mi?

(CONTINUA)

CONTINUA: (4)

CAMBRER

Sí. (Riu)

CARLA

Era guapo?

CAMBRER

Sí.

CARLA

(Indignada) Què estúpida! Si ens tornem a veure en algun moment de les nostres vides, recorda'm que no torni a beure mai més!

La CARLA s'aixeca del tamboret.

CAMBRER

L'aniràs a buscar? Estàs segura?

CARLA

Seguríssima.

La CARLA se'n va de la barra trontollant.

30 EXT/MATINADA. EXTERIOR DISCOTECA

La YOLANDA i en JOAN estan asseguts al capó d'un cotxe. La YOLANDA s'està fumant un cigarro.

YOLANDA

Últimament les coses amb l'Arnau no van bé. Intento buscar una solució però no la trobo. Ja no sé què fer.

JOAN

És evident que quan algú no està a gust amb la seva parella, l'ha de deixar.

YOLANDA

Jo estic bé amb l'Arnau, el problema és que ha canviat. Ja no és el que era abans.

JOAN

El que et passa és que encara tens esperança perquè canviï, però nosaltres mai canviem.

YOLANDA

Confio que ell sí que ho farà. Potser li passa alguna cosa amb la família, amb els amics o amb els estudis que l'han fet canviar. O potser el

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

problema soc jo. Tinc molt de caràcter, soc força independent i, si et soc sincera, el meu principal objectiu d'aquest any és acabar el batxillerat. Però ell tot això ja ho sabia quan em va conèixer.

JOAN

No canvis per ell.

YOLANDA

Ni m'ho havia plantejat. (Riu) I tu què?

JOAN

Jo també estic amb algú, amb la Júlia Rodríguez. Va al teu curs.

YOLANDA

Sí? Doncs no ho sabia! Com pot ser? (Riu)

JOAN

Suposo que és perquè estàs molt concentrada amb al curs i no t'adones de la gent que t'envolta.

YOLANDA

Què trist. (Riu) I com va?

JOAN

Bé, és molt bona noia. Amb caràcter, com tu. (Riu)

YOLANDA

Les que tenim caràcter som les millors.

JOAN

Sí, ella està bé, no és l'amor de la meva vida però està bé.

YOLANDA

És molt aviat per parlar de l'amor de la nostra vida.

JOAN

Qui sap, potser el tenim al costat i no ho sabem.

YOLANDA

O potser no. (Riu)

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

La YOLANDA li dona l'última calada al cigarro i el tira al terra. Aleshores, baixa del capó del cotxe.

JOAN

Ja marxes?

YOLANDA

Sí. Ha estat molt bé parlar però que ja hi haurà un taxi disponible.

JOAN

(Indignat) I em penses deixar així?

YOLANDA

(Confusa) Així com?

JOAN

Amb aquest *calentón*.

En JOAN baixa del capó.

YOLANDA

Però què dius d'un *calentón*, idiota?

JOAN

Portes *tontejant* tota la puta estona, que no estic cec.

YOLANDA

Jo crec que sí. Va, tira, xaval.

JOAN

I a més a més, et rius de la meva puta cara?

YOLANDA

Crec que se t'he anat l'olla d'una manera impressionant.

JOAN

Vinga, va, deixa'm tocar-te una mica.

YOLANDA

(Al·lucinant) Estàs com una puta cabra!

JOAN

No et costa res. Tots sabem que la cosa amb el teu novio no funcionarà, segur que és a dins lligant-se a tres o quatre. Utilitza'm per venjar-te, ho estàs desitjant.

En JOAN s'acosta poc a poc a la YOLANDA.

(CONTINUA)

CONTINUA: (4)

YOLANDA

Estàs malalt, fes-t'ho mirar!

En JOAN agafa la YOLANDA pel braç i l'empeny contra el capó del cotxe. Aleshores, el noi s'acosta per darrere i l'immobilitza amb les cames, deixant la YOLANDA recolzada sobre el vehicle amb les dues mans, movent la resta del cos per escapar-se.

YOLANDA

(Enfadada) La puta broma s'ha acabat!

JOAN

De quina broma parles?

YOLANDA

Deixa'm sortir d'una vegada!

JOAN

Si vols sortir, surt!

YOLANDA

Que t'apartis, imbècil!

JOAN

Jo no estic fent res. Que jo sàpiga, qui està col·locada en aquesta postura tan provocadora ets tu.

YOLANDA

Ets un puto malalt! (Cridant) Surt!

La YOLANDA intenta colpejar enrreere en Joan amb un mà mentre es segueix recolzant amb l'altra.

JOAN

Així m'agrada, ensenya'm la fera que portes dins!

En JOAN li estreny amb una mà l'esquena amb tanta força que la YOLANDA comença a cridar de dolor.

JOAN

Tombat al capó, va.

YOLANDA

(Cridant) Em fas mal!

JOAN

Segueix cridant d'aquesta manera i te'n faré molt més. Fes-ho!

La YOLANDA tomba el tronc sobre el capó i deixa les mans sobre el vidre del cotxe. En JOAN deixa d'estrènyer amb tanta brusquedat.

(CONTINUA)

CONTINUA: (5)

YOLANDA

(Plorant) No facis res del que et puguis penedir...

JOAN

(Tranquil·litzant-la) Tot anirà bé...

En JOAN posa poc a poc una de les seves mans per sota el vestit de la YOLANDA i va pujant fins arribar a les seves calces. Les baixa amb suavitat, relaxa les seves cames i baixa les calces de cop. En aquell moment, la YOLANDA aprofita per escapar-se, però en JOAN s'avança i l'agafa, li estreny l'esquena, l'encasta contra el capó i l'immobilitza amb les cames una altra vegada. La YOLANDA crida de dolor.

JOAN

(Cabrejat) Prou! Calla d'una vegada! Sinó t'estrenyeré cada cop més fort!

YOLANDA

(Plorant) No tens perquè fer-ho, Joan...

JOAN

De què parles? Si només estem jugant... Hem d'anar ràpid, va.

En JOAN es va descordant els pantalons amb una mà mentre segueix estrenyent la YOLANDA per l'esquena amb l'altra. Un cop s'ha baixat els pantalons, la penetra. La YOLANDA comença a sentir punxades de dolor, però ja no es resisteix. La YOLANDA plora i moqueja mentre en JOAN gaudeix de plaer. De sobte, de lluny, apareix la JÚLIA (alta, rossa, prima, amb un vestit molt ordinari, de divuit anys), que s'apropa molt i molt enfadada.

JÚLIA

Joan?! Per això m'has dit on erets, fill de la gran puta?! Per veure com et tires a una guarra?

JOAN

No, no, Júlia...

Veient amb l'agressivitat amb la qual s'acosta la seva xicoteta, en JOAN s'aparta de la YOLANDA, es puja els calçotets i es corda ràpid els pantalons. En aquell instant, la YOLANDA es puja les calces i marxa corrent, amagada entre la filera de cotxes. La JÚLIA li propaga en JOAN diversos estiraments de cabell i cops al cos.

JOAN

Júlia, va, prou!

(CONTINUA)

CONTINUA: (6)

JÚLIA

(Cridant) Aprofites qualsevol moment per follar-te a altres, eh, puto infidel de merda! Estúpid! Cabró! Fill de puta!

En JOAN aconsegueix immobilitzar-la de braços mentre la JÚLIA segueix belluguejant-se.

JÚLIA

(Cridant) Deixa'm anar, imbècil! Et juro que et mataré! A tu i a aquella guarra! (A YOLANDA) Et juro que et mataré, filla de puta! Sabré qui ets, guarra, fastigosa! (A JOAN) Deixa'm, hòstia!

La YOLANDA gira la primera cantonada que es troba corrent i bramant.

31 **INT/MATINADA. MENJADOR PIS ESTHER**

En NARCÍS entra al pis sigilosament per tal de no fer soroll. Però com tot és fosc i està sota els efectes de l'alcohol, comença a topar-se amb cada objecte que es troba per davant. En aquell precís instant, apareix l'ESTHER, amb una bata de dormir, i encén els llums del menjador.

NARCÍS

Perdona, carinyu, no et volia despertar.

ESTHER

Com no ho volies fer amb l'escàndol que has muntat, deu minuts per posar la clau al pany de la porta.

NARCÍS

La qüestió és que he aconseguit entrar, ja sóc a casa.

ESTHER

Fa hores que havies d'haver arribat! On coi erets?

NARCÍS

Era amb els companys, parlant de negocis.

ESTHER

Fas pudor de whisky i no t'aguantes de peu, així és com fas negocis?

En NARCÍS s'acosta a l'ESTHER trontollant.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

NARCÍS

És molt difícil d'explicar, vida.

ESTHER

Doncs si és tan complicat, explica-m'ho. Fes que ho entengui! Per què no has contestat cap dels meus missatges? Per què no has avisat que no vindries? Per què coi m'has deixat tirada una nit com aquesta?!

En NARCÍS li posa un dels seus dits a la boca de l'ESTHER.

NARCÍS

Shhhhhhhht! Ara vols discutir? És necessari? Ja m'he disculpat, et prometo que no tornarà a passar. Em sap greu, però ja està, no hi ha res més a dir.

L'ESTHER li aparta el dit.

ESTHER

(Exaltada) Jo sí tinc coses a dir!

En NARCÍS li torna a posar el dit a la boca.

NARCÍS

Shhhhhhhht! Ja n'hi ha prou! Tinc el cap com un timbal, necessito descansar. Els dos necessitem reposar, no ha sigut una nit fàcil. Vinga, cap al llit. Tanquem el tema.

ESTHER

D'acord...

En NARCÍS li dona la mà a l'ESTHER i els dos se'n van junts cap al dormitori.

32 INT/MATINADA. HABITACIÓ YOLANDA

La YOLANDA entra poc a poc a la seva habitació perquè no l'escolti el seu pare. Tot és foc, només es veu la llum de les faroles del carrer que entra per la finestra. La YOLANDA està completament desolada, és una ànima en pena errant. El maquillatge se li ha escampat per tota la cara, el seu rostre mostra pànic. Es llença de cop sobre el llit, agafa el coixí, se'l col·loca a la cara i comença a cridar i a picar de peus.

33 INT/MATÍ. DORMITORI/LAVABO CARLA

Rètol: 1 DE GENER, 2018 (ANY NOU)

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

La Carla desperta al llit del dormitori de casa seva: una habitació força gran, amb un llit de matrimoni, dues taules de nit amb dues làmpades, un armari, diversos quadres i una porta que accedeix a un lavabo. La CARLA està confusa i força marejada. El seu mòbil, que es troba just al costat, a la tauleta de nit, comença a vibrar reiteradament. A l'altra banda del llit, els llençols estan desfets i el coixí mal col·locat. La CARLA s'aixeca amb cura i, un cop incorporada, toca el buit que ha deixat el noi amb qui va mantenir relacions. Està desconcertada; no recorda res. Treu els peus fora del llit i agafa el mòbil. Desbloqueja l'aparell i comença a llegir missatges amb cara de sorpresa. Fa una trucada.

CARLA

Hola... Em roda tot (Riu)... Quan m'he despertat ja no hi era, però el llit seguia calent, així que no fa gaire que ha marxat...

La CARLA s'aixeca i se'n va cap a lavabo.

CARLA

No recordo absolutament res, ho tinc

tot molt borrós... Em sap molt de greu. Què dic a les notes veu?...
(Avergonyida) Ai, senyor, mare meva...

La CARLA torna cap al dormitori i s'asseu a la vora del llit.

CARLA

Hauries de veure les pintes que porto, quin horror! (Riu)... Avui vull reposar, em fa mal tot, millor quedem un altre dia... Vinga, adéu Mireia.
(Penja)

La CARLA es gira i mira el buit que ha deixat el noi amb qui ha estat.

CARLA

Serà imbècil...

34 INT/MATÍ. SALA D'ESPERA HOSPITAL

La CÈLIA i en SANTI estan asseguts a les cadires de la sala d'espera d'un hospital, pendents de l'estat de salut de l'ERNEST. La CÈLIA està molt nerviosa, molt segura que l'esperen males notícies. Apareix un DOCTOR (amb la típica bata blanca i un fullet de l'hospital a les mans).

DOCTOR

Els familiars d'Ernest Tortosa?

La CÈLIA i en SANTI s'aixequen i s'acosten al DOCTOR.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

CÈLIA

(Nerviosa) Sí, nosaltres! Com està, doctor?

DOCTOR

És la seva filla?

CÈLIA

Sí, i ell és el meu novio.

DOCTOR

Bé, el seu pare ara mateix es troba estable. Els sanitaris el van portar a temps i vam poder actuar ràpidament. Vam realitzar un rentat gàstric per eliminar la toxicitat del seu cos. Ara està descansant, però el deixarem un temps en observació.

CÈLIA

(Alleujada) Moltíssimes gràcies, doctor.

DOCTOR

Vostè sabia que el seu pare consumia cocaïna?

CÈLIA

No, no en tenia ni idea.

DOCTOR

El van trobar sol en el moment que es va desmallar per la sobredosis. El fet que no estigués en presència de cap familiar una nit tan significativa com la de Cap d'Any, fa pensar que es va tractar d'un acte conscient i meditat...

CÈLIA

Què vol dir amb això?

SANTI

(Li agafa la mà) Crec que el doctor està dient que el teu pare va intentar, d'alguna manera, treure's la vida...

CÈLIA

(Ofesa) Però què diu? El meu pare mai faria això. Ell va decidir quedar-se a casa, vaig fer tot un esforç perquè passés la nit amb nosaltres. Quan desperti ja ens donarà una explicació.

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

DOCTOR

L'hospital li proposa que el seu pare passi per una avaluació psiquiàtrica un cop desperti. No tenim les suficients proves com per prendre nosaltres la decisió, així que tot recau en vostè.

CÈLIA

Em nego.

SANTI

Cèlia...

CÈLIA

No, Santi, confio en el meu pare. Em sap greu, doctor, però no permeto cap avaluació de ningun tipus.

DOCTOR

D'acord... Aleshores, l'hospital li recomana el programa de rehabilitació, els porto un fullet.

El DOCTOR li dona.

CÈLIA

Està bé.

DOCTOR

I això és tot, de moment. El seu pare es troba dormint, així que quan desperti, la infermera els avisarà perquè el puguin visitar.

SANTI

Gràcies, doctor.

El DOCTOR se'n va i en SANTI i la CÈLIA s'asseuen al mateix lloc d'abans.

SANTI

Com estàs?

CÈLIA

(Desolada) No em crec que això estigui passant.

SANTI

Estàs segura de la decisió que es pres?

CÈLIA

Què vols dir?

(CONTINUA)

CONTINUA: (4)

SANTI

Cèlia, crec el teu pare ha fet el que ha fet perquè encara no ha superat la mort de la teva mare. Necessita l'ajuda d'uns especialistes per superar-ho, sinó mai es recuperarà.

CÈLIA

Confio que, al despertar i parlar sobre el tema, entri en raó i canviï la seva forma de vida. Després d'aquest ensurt, el meu pare no es tornarà a apropar a les drogues, t'ho asseguro. El conec i sé que no és idiota. Tancar-lo en un psiquiàtric només farà que m'odiï per sempre.

SANTI

Bé, és la teva decisió...

CÈLIA

No el puc perdre, Santi, no tinc ningú més.

SANTI

Jo sempre et faré costat. (L'abraça)

35 INT/MATÍ. HABITACIÓ YOLANDA

La YOLANDA està al seu llit, tapada pels llençols, completament desolada i terroritzada. Té el rostre cobert de maquillatge escampat i la mirada perduda. L'IGNASI entra a l'habitació molt enfadat.

IGNASI

Trobes normal tot el que vas fer ahir? Vas marxar sense dir res, passant de tota la teva família. Estàvem tots preocupats. Et vaig trucar cinc vegades, Yolanda, cinc vegades, i no et vas dignar a contestar. Vaig haver de trucar la Irene, l'Arnau, ... Cap d'ells sabia on erets. La teva àvia va començar a plorar, pensàvem que t'havia passat alguna cosa. T'ho torno a repetir: ho veus normal? I no cal et facis la dormida perquè sé perfectament que m'estàs escoltant. Quan et penedeixis del que has fet, ja saps on trobar-me.

L'IGNASI se'n va. El rostre de la YOLANDA segueix petrificat, sense moure cap pestanya ni cap múscul.

36 INT/MATÍ. MENJADOR PIS PATRICIA

Rètol: 6 DE GENER (DIA DE REIS)

La PATRICIA i la MONTSE estan esmorzant un cafè i unes torrades al menjador de casa l'escriptora. Aquest està decorat per un sofà, una tauleta, una televisió, unes làmpades, un armari i la taula on les dues estan menjant.

MONTSE

(Estupefacta) Com que te'n vas?

PATRICIA

Fa dies que ho penso, crec que és la millor decisió que puc prendre.

MONTSE

(Incrèdula) Però què ha passat? Com ha passat?

PATRICIA

No estic bé aquí i dubto que mai ho estigui.

MONTSE

I on penses anar?

PATRICIA

He vist una casa força interessant ben lluny d'aquí, a la muntanya.

MONTSE

Mare meva... No ho hauràs fet perquè la cita de l'altre dia et va anar malament, veritat?

PATRICIA

Bé...

MONTSE

Patri!

PATRICIA

Tot forma part d'un cúmul de coses que han anat succeint aquest últim any. En aquesta ciutat, em sento menyspreada, ignorada, maltractada! Visc amargada a causa d'un judici que mai s'acaba amb un desgraciat que m'ha manipulat com ha volgut, tota la meva vida. Tot em recorda a ell: el pis, el carrer, els veïns,... No puc seguir així.

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

MONTSE

I creus que marxant a dalt de tot d'una muntanya, les coses canviaran? Creus que seràs feliç tota sola?

PATRICIA

Sempre seré feliç en qualsevol lloc que no sigui aquest.

MONTSE

I què passa amb la feina?

PATRICIA

He deixat l'editorial...

MONTSE

I de què penses viure?

PATRICIA

Puc muntar el meu propi hort i vendre els meus productes. Sempre m'ha agradat el món del cultiu, quan era petita em passava els estius conreant les terres amb el meu avi.

MONTSE

Ets conscient de les bestieses que estàs dient?

PATRICIA

Montse, he de marxar. Ho necessito.

MONTSE

Puc fer alguna cosa per evitar-ho?

PATRICIA

No, ja és massa tard. Ja he venut el pis, marxo en un mes.

37 INT/MATÍ. MENJADOR/CUINA PIS CÈLIA

La CÈLIA, l'ERNEST i en SANTI entren al pis. En SANTI ajuda l'ERNEST a caminar, el qual porta un peu embenat i té dificultats per avançar. En SANTI l'acompanya fins el sofà i l'ERNEST s'asseu.

CÈLIA

Ara hauries de descansar, pare.

ERNEST

Porto descansant des del dia que em van ingressar. No sé per què he passat tan de temps en aquell lloc.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

CÈLIA

Cal que t'ho recordi? No et costava res avisar que t'havies trencat el peu en el moment de despertar. D'aquesta manera, ens haguéssim estalviat un parell de dies a l'hospital. Però bé, ara ja ets a casa i t'has de cuidar.

ERNEST

Em puc cuidar jo sol.

CÈLIA

Pot ser, però no prendrem aquest ric. (Riu) Et prepararé unes herbes. Santi, vigila'l.

La CÈLIA se'n va dins la cuina. En SANTI s'asseu al costat de l'ERNEST.

ERNEST

No necessito pas cap cangur.

SANTI

Ja ho sé, Ernest. Però una ajuda mai bé malament, no creu?

ERNEST

No em parlis de vostè, ja fa temps que ens coneixem.

SANTI

Ai, perdona, és el costum.

ERNEST

Me l'estàs cuidant, veritat?

SANTI

Sí, no t'has de preocupar per ella.

ERNEST

Fes-li mal i et mato. Ja has vist que soc capaç de qualsevol cosa.

SANTI

Mai li faria mal.

L'ambient es posa tens. La CÈLIA surt de la cuina amb un somriure i una tassa a les mans. La deixa sobre la tauleta.

CÈLIA

De què parlàveu?

ERNEST

En Santi m'ha dit que ha d'anar ja cap a casa.

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

CÈLIA
És veritat, has d'estudiar.

SANTI
Sí, ja és hora de marxar...

En SANTI s'aixeca.

SANTI
Bé, Ernest, espero que aviat et recuperis.

ERNEST
Gràcies.

CÈLIA
T'acompanyo.

En SANTI i la CÈLIA es dirigeixen a la porta.

CÈLIA
Més tard et truco, et va bé?

SANTI
Sí, sí. Recorda parlar-li del tema.

CÈLIA
En un altre moment, si ho faig ara s'enfadarà. Vull aprofitar que està de bon humor per passar una bona estona al seu costat.

SANTI
Però fes-ho.

CÈLIA
Millor demà.

SANTI
Si no ho fas, poden haver-hi moltes conseqüències.

CÈLIA
No n'hi haurà, pesat. Au, després parlem.

S'acomiaden amb un petó.

38 **INT/MATÍ. MENJADOR ESTHER**

L'ESTHER està asseguda al sofà de casa llegint un llibre. En NARCÍS s'acosta amb un bossa de regal.

NARCÍS
Podem parlar?

L'ESTHER no aparta la vista de la lectura.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

ESTHER

Parla.

NARCÍS

Mai t'havia vist així d'enfadada.

ESTHER

Tinc els meus motius.

NARCÍS

Fa gairebé una setmana que no parlem.

ESTHER

Estàs massa ocupat per fer-ho.

NARCÍS

Vull fer les paus d'una vegada.

ESTHER

No és tan fàcil.

NARCÍS

Em pots mirar? Ho vull intentar.

L'ESTHER mira en NARCÍS.

NARCÍS

Tinc un regal per compensar-ho.

ESTHER

Què és?

NARCÍS

T'ho volia donar aquesta nit, però vist que la situació no millora, he pensat que era millor fer-ho ara.

En NARCÍS li dona la bossa. L'ESTHER l'agafa i l'obre. Dins hi ha un regal, el desembolica i es troba un estoig de joies, el qual conté un preciós collar incrustat amb petits diamants. L'ESTHER s'emociona.

ESTHER

Narcís, és preciós!

NARCÍS

Això no és tot.

ESTHER

Què vols dir?

NARCÍS

Em vas dir que mai fèiem res junts, que sempre estava ocupat a la feina. Doncs vull que m'acompanyis a un sopar

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

que organitzarà l'empresa i que
l'estrenis aquell dia.

ESTHER

Oi, moltíssimes gràcies amor!

L'ESTHER deixa a un racó el regal i es llança de cop sobre
els braços d'en NARCÍS. Aquest la rep fredament.

39 **INT/MATÍ. LAVABO YOLANDA**

La YOLANDA s'està rentant la cara a la pica del lavabo de casa seva. A sobre, hi té el mòbil, el qual no deixa de vibrar. La YOLANDA el desbloqueja i comença a llegir comentaris d'*Instagram* de diferents companys de classe, que diuen: "*No es pot ser més guarra*", "*Lo que li espera quan torni a classe*", "*Que els vostres novios no s'acostin a ella*", "*Que deixi de follar-se als xurris de les altres*"... Immediatament, el bloqueja. Està enfurismada i afligida. El mòbil torna a vibrar. Se'l queda mirant durant uns segons, però no pot evitar saber què segueixen dient d'ella. El torna a desbloquejar i apareix un comentari de l'ARNAU, que diu: "*Passo d'aquesta zorra, em dona massa sida*". Al llegir-ho, la YOLANDA es posa molt nerviosa, comença a plorar i, en un atac d'histèria, agafa el mòbil i l'estampa contra la paret.

IGNASI

(Des de fora) Tot bé, Yolanda? Vols que entri?

YOLANDA

(Cridant) No!

La YOLANDA s'acosta a la porta i la tanca amb baldó.

IGNASI

Obre la porta, va.

YOLANDA

No.

IGNASI

Ha passat alguna cosa?

YOLANDA

Se m'ha caigut el mòbil, això és tot.

IGNASI

Passa alguna cosa més.

YOLANDA

Tinc un mal dia, simplement.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

IGNASI

Fa una setmana que estàs malament. Et vull ajudar, va. Ja he oblidat tot el que va passar la nit de Cap d'Any.

YOLANDA

Vull estar sola. (Suplicant) Si us plau, vull estar tranquil·la.

IGNASI

Està bé...

La YOLANDA s'asseu recolzada a la porta i segueix plorant.

40 **INT/MATÍ. DESPATX CARLA**

Rètol: 13 DE FEBRER (ÚLTIM DIA DE CARNAVAL)

La CARLA està asseguda a l'escriptori del seu nou despatx del bufet, el qual es tracta d'un espai força ampli i lluminós, amb un finestral darrere de la taula on es poden contemplar molt bones vistes de l'*Avinguda Diagonal*. La MIREIA entra per la porta.

MIREIA

Així que els rumors eren certs...
L'advocada del mes té nou despatx.

CARLA

(Riu) T'agrada?

MIREIA

M'encanta! Si que s'ha enrotllat la

Diana... Molt millor veure't treballar aquí i no pas en aquella taula d'horrible secretària. A veure quan em fa un regalet d'aquest tipus a mi.

CARLA

Tu tampoc et pots queixar, ara ets la nova secretària de la jefa.

MIREIA

Sí, he ocupat el teu lloc. Vigila que no em tregui jo també la carrera de Dret, aleshores el teu lloc perillarà.
(Riu)

CARLA

Que no perilli la teva feina actual. Què fas aquí? No t'ha posat cap encàrrec?

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

MIREIA

Sí, he d'anar a buscar unes fotocòpies. Però no et preocupis, poden esperar. Volia veure què tal estava la meva amiga amb la seva nova vida laboral.

CARLA

Horrible, no dono l'abast. Tinc massa feina a sobre. A més a més, porto un parell de dies amb uns marejos i uns dolors a l'estómac...

MIREIA

Doncs com totes les dones que tenen la regla, és el pa nostre de cada mes.

CARLA

No, no és la regla. Tant de bo ho fos, és una altra cosa.

MIREIA

Un virus estomacal?

CARLA

No ho crec, tinc molta cura amb tot el que menjo.

MIREIA

Aleshores...?

CARLA

No ho sé... També em fan mal els pits. Estic estranya, em fa mal tot.

MIREIA

No, si al final estaràs embarassada...

CARLA

Què dius? No... (Dubtosa) Bé... (Convençuda) Que no, que no.

MIREIA

Quan fa que...?

CARLA

Uf, molt, massa i tot...

MIREIA

Però i quan...?

CARLA

Quan què?

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

La CARLA s'adona del que vol referir-se la MIREIA i s'espanta. La MIREIA tanca corrent la porta del despatx.

CARLA
(Nerviosa) No, no, no.

MIREIA
Recordes alguna cosa?

CARLA
No, no recordo res.

MIREIA
Però vau fer alguna cosa?

CARLA
(Exaltada) Què t'acabo de dir?!

MIREIA
Eh, relaxa't! Que jo no en tic pas cap culpa. Vas trobar alguna pista que indiqués que aquella nit vau...?

CARLA
No hi havia res, però potser s'ho va emportar.

MIREIA
Clar, va emportar-se el preservatiu usat dins la butxaca. Si us plau, Carla, que no tens quinze anys!

CARLA
I jo que sé, Mireia. Em trobava tan malament el dia següent que no faig parar a pensar-hi. (Espantada) I ara què?

MIREIA
Doncs ara hauré d'ajornar les fotocòpies per un altre moment i baixar a la farmàcia.

CARLA
(A punt de plorar) I si...?

MIREIA
No t'avancis abans d'hora, d'acord?

41 INT/MATÍ. AULA INSTITUT YOLANDA

La YOLANDA es troba a classe d'història. Està asseguda davant el pupitre, escoltant atentament les explicacions de la seva PROFESSORA (morena, estatura mitjana, d'uns quaranta anys), però li és difícil concentrar-se perquè, dues files enrere,

sent les rialles de la JÚLIA i la IRENE. La YOLANDA intenta ignorar-les. Treu el mòbil i es fixa en l'hora: falten dos minuts. La YOLANDA comença a recollir els papers i els bolígrafs que té escampats per la taula, un acte que és recriminat per la PROFESSORA.

PROFESSORA

No tinguis pressa, Yolanda. Espera que soni el rellotge.

La YOLANDA deixa les coses com estaven i creua els braços. Les rialles del fons augmenten, la YOLANDA esbufega. Al cap d'uns segons, sona el timbre.

PROFESSORA

Ara sí, ja podeu sortir al pati.

La YOLANDA reprèn el que estava fent. S'aixeca de la cadira i mira enrre de reüll: la IRENE està ocupada enviant un missatge amb el mòbil mentre la JÚLIA l'espera impacient. La YOLANDA s'ajup per agafar la seva motxilla i, des del terra, l'obre amb molta tranquil·litat.

JÚLIA

(A IRENE) Penses sortir ara o quan acabi el pati?

IRENE

Un moment, que acabo de parlar amb me mare.

JÚLIA

Pots escriure i caminar alhora.

IRENE

Si tanta pressa tens, ves tirant.

La JÚLIA surt de classe. L'aula queda buida, només s'hi troben la YOLANDA i la IRENE. La YOLANDA s'aixeca a poc a poc amb un entrepà a la mà. La IRENE acaba d'enviar i passar per davant seu. La YOLANDA es dirigeix a ella tímidament.

YOLANDA

Irene!

La IRENE es gira.

IRENE

(Seriosa) Què?

YOLANDA

Res, deixa-ho...

La IRENE, indiferent, segueix caminant. La YOLANDA es penedeix i ho torna a intentar.

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

YOLANDA
Espera, Irene!

La IRENE es torna a girar.

IRENE
Què vols, Yolanda?

YOLANDA
Què ha passat?

IRENE
Què ha passat de què?

YOLANDA
Entre nosaltres. No entenc res, com hem acabat així?

IRENE
A mi no m'ho preguntis, tu t'ho has buscat. Mira enrre i ho entendràs perfectament.

YOLANDA
Jo no vaig fer res!

IRENE
No t'ho creus ni tu.

YOLANDA
Jo no sabia qui era ell! Si hagués sabut la relació que tenia amb la Júlia, des d'un principi no m'hauria apropiat.

IRENE
Però bé que ho vas fer, i de quina manera...

YOLANDA
Tot això que diuen de mi és mentida! M'has de creure, Irene, de veritat.

La YOLANDA comença a plorar.

IRENE
No em vinguis amb aquestes llàgrimes de cocodril, no et facis la víctima. Tot aquest rotllo no funciona amb mi, ja ho hauries de saber. Sigues més responsable la propera vegada.

YOLANDA
La Júlia no va veure el que va passar de veritat.

(CONTINUA)

CONTINUA: (4)

IRENE

La Júlia sap perfectament què va veure i t'hauria de donar vergonya... I amb l'Arnau dins, quin fàstic.

YOLANDA

Us equivoqueu tots, res és cert.

IRENE

(Riu) Ah, que tot és invenció nostra? (Encarant-se) Doncs bé, digues. Què foties tota sola amb en Joan al mig del carrer? Què feies sobre el capó d'un cotxe amb el cony en l'aire? Què feia en Joan amb els pantalons baixats mentre t'apuntava amb el seu rabo? Va, digues!

La YOLANDA és incapaç de reaccionar, es troba completament atterrada.

IRENE

No m'ho esperava de tu, tia... No penses dir res?

La YOLANDA segueix sense respondre.

IRENE

M'ho imaginava... *Quien calla, otorga.*

La IRENE surt de classe. La YOLANDA s'eixuga les llàgrimes amb la mà, agafa la motxilla i se'n va.

42 INT/MATÍ. LAVABO BUFET

La MIREIA espera la CARLA al bany del bufet, mentre l'advocada s'està fent un test d'embaràs dins d'un dels lavabos.

MIREIA

Que queda molt? M'estic posant nerviosa jo també.

CARLA

Un moment!

MIREIA

Saps que has de fer pipi a un dels costats del palet, veritat?

CARLA

Estic esperant el resultat.

La CARLA surt amb el test d'embaràs a la mà i amb una cara de pomes agres.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

CARLA
Ha donat positiu...

La MIREIA, tota sorpresa, li treu el test de les mans.

MIREIA
(Amoïnada) Tia, em sap greu... I ara què?

CARLA
(Desolada) No ho sé...

MIREIA
Ves a casa, li diré a la Diana que et trobes molt malament.

CARLA
No... El que faré és anar a buscar l'Albert. És el pare del nen, no? Ho ha de saber.

MIREIA
Vols que t'acompanyi?

CARLA
No, vull anar sola. Necessito digerir tot això.

43 **EXT/MATÍ. EXTERIOR CASA PATRICIA**

La PATRICIA arriba en taxi al carrer de la seva nova llar a Pujalt, una petita localitat de l'Anoia. La façana de la casa està feta de pedra i no es troba en massa bon estat. La PATRICIA se la mira fixament, no massa convençuda, mentre el TAXISTA (bru, estatura mitjana, d'uns cinquanta anys) descarrega les seves maletes del maleter.

PATRICIA
Doncs ja hem arribat, ja no hi ha volta enrre.

TAXISTA
Sempre hi ha volta enrre, però això sí, amb un viatge de dues hores pel mig. (Riu)

El TAXISTA deixa les maletes davant la casa.

PATRICIA
Dues hores? Si que m'ha fet efecte el Lexatin...

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

TAXISTA

No sé per què se sorprèn, ens trobem en un poble de mala mort. Jo no hi podria viure pas aquí, ben lluny del no res.

PATRICIA

Per sort no és vostè qui s'ha de quedar.

TAXISTA

Oi tant que no, ni fart de whisky.
(Riu)

PATRICIA

Crec que ja m'ha quedat clar. (Riu sarcàsticament)

La PATRICIA treu el seu moneder d'una de les bosses. L'obre i paga al TAXISTA amb un bitllet de cinquanta.

PATRICIA

Au, tingui! Pot quedar-se el canvi.

TAXISTA

Però de quin canvi parles? Aquí falten deu euros més. D'aquí a Barcelona hi ha un bon tros. No veus que estem...

PATRICIA

(L'interromp) Sí, estem a prendre pel cul. No fa falta que ho repeteixi quaranta cops més, ja ha quedat clar. Vinga, tingui els deu euros.

La PATRICIA treu els deu euros i li dona.

TAXISTA

Tampoc cal que es posi així...

PATRICIA

(Penedida) Ai, ja ho sé, perdoni'm...

Porto molts dies aclaparada amb la mudança... Em sap greu. Moltes gràcies per tot.

TAXISTA

No es preocupi. Pot comptar amb mi sempre que vulgui per tornar a la ciutat.

PATRICIA

No passarà, però tot i així, li agraeixo.

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

TAXISTA

Apa, doncs, que li vagi molt bé.

PATRICIA

Això espero... Ah, i igualment!

El TAXISTA puja al cotxe i arrenca. La PATRICIA torna a mirar fixament la casa i sospira.

44 **INT/MIGDIA. BAR**

L'ESTHER i en ROBERTO estan prenent uns aperitius i unes begudes en una taula d'un racó d'un bar.

ESTHER

Avui, per primera vegada, en Narcís em presentarà als seus companys de feina.

ROBERTO

Nerviosa?

ESTHER

Sí. (Riu) Mai m'he trobat en aquesta situació, abans treballàvem junts i coneixia totes les persones amb qui es relacionava. Tinc una miqueta de por, vull que tinguin una bona impressió de mi. (Riu)

ROBERTO

No et preocupis, la tindran, dona.

ESTHER

Et pots creure que aquest sopar és la primera cosa que fem junts després de casar-nos?

ROBERTO

(Sorprès) De veritat?

ESTHER

Sí...

ROBERTO

Mai t'ha convidat a sopar o anar al cinema? Mai heu quedat amb altres parelles d'amics?

ESTHER

Aquí no en tenim, d'amics.

ROBERTO

I com és això?

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

ESTHER

Bé, en Narcís està molt ocupat amb la feina.

ROBERTO

Ai, aquesta feina... Tots diuen el mateix.

ESTHER

(Preocupada) Què vols dir?

ROBERTO

Res, dona, és una brometa...

ESTHER

Ja, però has volgut insinuar alguna cosa.

ROBERTO

Esther, de veritat, és una bestiesa meva. No li donis més voltes.

ESTHER

Doncs si és una bestiesa, per què no me la dius? Què passa?

ROBERTO

No te la vull dir perquè, com puc intuir per la forma en què t'estàs prenent aquest tema, et pots menjar el coco tot el dia.

ESTHER

Deixa de donar les coses per suposades i digues-m'ho d'una vegada!

ROBERTO

Està bé. A veure, bona part dels homes que diuen que estan molt ocupats amb la feina tenen una aventura amb una altra dona. Això és tot, però no m'has de fer cas, es tracta d'una bestiesa que m'ha passat pel cap i n'he volgut fer broma. I ara que hi penso de broma no té res, però a vegades dic coses

que no hauria de dir i...

ESTHER

(L'interromp) Roberto, ja està, tranquil, no passa res. (Riu) No sé per qui em prens! No soc pas d'aquelles dones que es mengen el cap quan no saben res dels seus marits i immediatament pensen que els són

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

infidels. Conec perfectament en Narcís i hi confio cegament.

ROBERTO

Doncs no saps quin pes em treus de sobre. (Riu) Jo ja pensava que l'havia cagat estrepitosament i em volia morir.

ESTHER

No et preocupis. A més a més, a la seva empresa només es relaciona amb els alts càrrecs i aquests, malauradament, normalment estan ocupats exclusivament per homes.

ROBERTO

Bé, d'això no et pots refiar mai. Els temps estan canviant i moltes dones estan ocupant molts llocs de poder. I ja saps com són les dones de negocis... (Riu)

ESTHER

(Intrigada) No, no ho sé.

ROBERTO

Cony, i tu et dedicaves a aquest món?

ESTHER

Com tu ho has dit, els temps estan canviant. Jo he estat tota la meua vida envoltada d'homes, mai he vist actuar a una dona en aquest àmbit. Tu com creus que es mouen?

ROBERTO

Bé, no soc un expert en aquest sector, però pel que he vist i he llegit, semblen dones que es mouen amb molta discreció, que són molt observadores i pacients. Diguéssim que són persones que tempten el terreny enemic i en un instant se'l fan seu, deixant tot allò que es troba dins sota el seu domini. Al cap em ve una Meryl Streep a *El diablo viste de prada* o una Sharon Stone a *Instinto Básico*, a tu no? Dones amb les idees i els objectius fermes i clars, que no es deixen enredar i, sobretot, que no ho deixen d'intentar. I potser el motiu del seu caràcter, de la seva agressivitat, de la seva mirada sense escrúpols, sigui que no es puguin permetre el luxe que

(CONTINUA)

CONTINUA: (4)

algú els pugui arrabassar tot allò pel que han lluitat, per la qual cosa s'han sacrificat... i més si es tracta d'un home, aleshores els fa encara més mal. (Riu) Però bé, només és una impressió.

L'ESTHER es queda esbalaïda.

ROBERTO

Potser m'he passat d'intens, no creus?

L'ESTHER assenteix amb el cap.

ROBERTO

D'aquest tipus de gent, amb els collons i els ovaris quadrats, en queda més aviat ben poc. Si tu confies amb en Narcís i amb el vincle que us uneix, no t'has d'amoïnar, dona.

ESTHER

(Dubtosa) No, ja, però...

ROBERTO

Aleshores...?

ESTHER

No, no, res... (No se'l sent acabar)

L'ESTHER dona un glop molt preocupada.

ROBERTO

T'he explicat mai...

45 **EXT/MIGDIA. EXTERIOR BUFET ALBERT**

La CARLA espera recolzada en una paret d'un gran bloc de pisos. De l'entrada d'aquest edifici, surt l'ALBERT. La CARLA s'hi apropa.

ALBERT

(A CARLA) Carla Tomàs?

CARLA

Sí, soc jo, veig que encara em recordes.

ALBERT

De la festa de Cap d'Any de la Diana, sí. M'han dit que em volies veure, és molt urgent? Em necessiten en una reunió d'aquí cinc minuts. No els puc dir que no.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

CARLA

No, no et preocupis, seré ràpida:
estic embarassada.

ALBERT

(Estranyat) Ah... Doncs, enhorabona...
no?

CARLA

No penses dir res més? De debò això és
tot?

La CARLA es comença a encendre.

ALBERT

Què vols que digui? Gairebé no ens
coneixem.

CARLA

(Enfadada) Que nos ens coneixem?

ALBERT

Bé, vam compartir un parell de
paraules a la festa i prou.

CARLA

Mira que n'ets, d'estúpid!
(Emprenyada) Et caurà una demanda
que...

La CARLA intenta calmar-se.

CARLA

Mira, deixa-ho.

La CARLA se'n va. L'ALBERT la segueix.

ALBERT

Però de què estàs parlant? Em penses
deixar així?

CARLA

Ja n'hi ha prou, Albert.

L'ALBERT l'agafa del braç i la CARLA s'atura.

ALBERT

Què està passant?

CARLA

(Rabiosa) Que què està passant? Que
m'has deixat prenyada?!

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

ALBERT

(Sorprès) Però què estàs dient? Això és impossible.

CARLA

Ara no et facis el longuis. Vas aprofitar que estava borratxa per anar-te'n al llit amb mi. (Impotent) És la cosa més ruïna que m'han fet mai, però no et preocupis que això no acaba aquí. Ara fes el favor de deixar-me anar!

La CARLA aparta el seu braç amb molta brusquedat.

ALBERT

T'equivoques! Entre nosaltres no va passar res! Sinó pregunta-li a la Diana, ella t'ho dirà.

CARLA

Què cony pinta la Diana aquí?

ALBERT

Vaig passar tota la nit amb ella!

La CARLA es queda estupefacta.

CARLA

No... no pot ser!

ALBERT

No et mentiré, volia que hagués sigut amb tu però em va ser impossible. Aquella nit anaves fatal, vaig intentar acostar-me, però la imatge que donaves era depriment... Per aquest motiu, vaig decidir marxar. Aleshores, em vaig topar amb la Diana i la resta ja t'ho pots imaginar... Em sap greu.

CARLA

No, no, no, no,...

ALBERT

El fill que esperes no és meu... No sé de qui és.

La CARLA, completament atterrada i abatuda, marxa sense dir res.

ALBERT

Carla, espera!

46 INT/MIGDIA. DORMITORI PATRICIA

La PATRICIA es passeja per l'interior de la casa nova. Entra dins d'una de les habitacions, la qual porta al dormitori principal. L'habitació està decorada per un llit de matrimoni amb el matalàs al descobert, un armari i una tauleta de nit de fusta, i una làmpada antiga sense bombeta. Unes cortines descolorides amaguen una finestra. De l'interior d'una de les butxaques dels pantalons de la PATRICIA sona la vibració del seu mòbil. El treu i despenja.

PATRICIA

Hola. T'he intentat trucar diverses vegades, però ja et pots imaginar com és la cobertura aquí... No, no m'estic queixant... No siguis l'enèsima persona que m'ho repeteix, de veritat. N'estic farta d'aquests comentaris... La casa està bé... Sí, t'estic sent sincera... Només necessita dues passades de lleixiu, no et preocupis... Sí, estic bé... Porto desitjant això molt de temps, és la vida que vull ara mateix... He d'acabar amb el trasllat, parlem més tard... Adéu. (Penja)

La PATRICIA deixa el mòbil sobre la tauleta i s'asseu al llit. Comprova l'estat del matalàs donant petits bots, aquest comença a grinyolar. Esbufega i s'estira lentament. Li dona un calfred i s'aixeca escopetejada.

47 INT/VESPRE. RESTAURANT

L'ESTHER i en NARCÍS arriben força elegants al bar d'un restaurant luxós de Barcelona. L'ESTHER llueix el collaret de diamants que li va regalar en NARCÍS per Nadal. A la barra, els esperen un grup de sis homes prenent unes copes, en el que destaquen especialment en DANIEL, en MANEL i en TONI (tots ells ronden els cinquanta anys, vestits amb americana).

DANIEL

Home, però si ha arribat en Narcís.
Ostres, i vas acompanyat!

Es saluden entre tots.

ESTHER

Molt de gust.

MANEL

Pensàvem que s'ho havia inventat.

ESTHER

(Desconcertada) El què?

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

MANEL

Doncs que estava casat. (Riu)

NARCÍS

No els facis cas, Esther. Ja sabeu nois que no m'agrada parlar de la meua vida privada.

TONI

És cert, ell sempre està concentrat amb la feina i res més que la feina. (Riu)

MANEL

No el deus veure en tot el dia, oi, Esther? (Riu)

NARCÍS

Feu el favor de deixar de dir bestieses, va.

De sobte, apareix l'EVA (d'uns trenta anys, bruna, prima, sensacional, molt ben vestida i arreglada).

EVA

No veieu que l'esteu incomodant, brètols? Si no us sabeu controlar amb unes copetes, no begueu. (A ESTHER) Perdona, bonica, ja sé que no són formes, però és l'única manera de posar a ratlla aquest trio. Soc l'Eva, encantada.

L'ESTHER i l'EVA se saluden.

ESTHER

(Desconcertada) Ah, encantada...

EVA

(A NARCÍS) I tu què, no em penses saludar?

L'EVA i en NARCÍS se saluden.

NARCÍS

Sí, perdona, no sé on tinc el cap.

EVA

Doncs com sempre. (Riu)

ESTHER

Treballes a l'empresa tu també, Eva?

EVA

Sí, treballo amb tota aquesta colla.

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

ESTHER

Què ets, la seva secretària?

NARCÍS

(Escandalitzat) Esther!

EVA

(Riu) No, no soc la seva secretaria. Soc un sòcia més, treballo en el seu equip.

ESTHER

Ostres, perdona...

EVA

No passa res, dona. Però em sorprèn que en Narcís no t'hagi comentat res...

NARCÍS

No ha sortit mai el tema.

ESTHER

Mai parlem de la feina.

EVA

Doncs és ben estrany. A l'oficina, quan li ve al cap una idea, és un no parar. No calla mai.

MANEL

Hem pactat que, pels pressupostos del pròxim any, destinarem una part per comprar-li un morrió. (Riu)

ESTHER

En Narcís sempre ha sigut partidari de separar la vida laboral de la vida familiar.

EVA

Mai ho hagués dit...

NARCÍS

Hi ha moltes parts de mi que encara no coneixes, Eva.

L'ESTHER es queda perplexa davant d'aquestes paraules d'en NARCÍS.

DANIEL

I si avisem a la resta, alguns tenim gana!

El grup es comença a desplaçar.

(CONTINUA)

CONTINUA: (4)

NARCÍS
(A EVA) Anem?

48 INT/VESPRE. DORMITORI CARLA

La CARLA és asseguda a la vora del llit, completament abatuda. La MIREIA entra dins l'habitació amb un got d'herbes. S'asseu al seu costat, li dona i l'envolta les espatlles amb un dels seus braços per consolar-la.

MIREIA
Tot anirà bé.

CARLA
Com ho saps?

MIREIA
Perquè pels meus ovaris que així serà.

CARLA
T'agraeixo tot el que estàs fent per mi, de veritat. Però ara necessito estar tota sola.

La CARLA s'aparta i li retorna el got.

MIREIA
Vull ajudar-te d'alguna manera.

CARLA
Només em pots ajudar si descobreixes la identitat del tiu que m'ha arruïnat la vida.

MIREIA
Saps que això ara mateix és impossible...

CARLA
Doncs ja està, no hi ha res a fer.

La MIREIA s'aixeca.

MIREIA
No! Alguna cosa es pot fer!

CARLA
No t'escarrassis...

MIREIA
Podem interrompre l'embaràs demà mateix i...

CARLA
(L'interromp) Veig que no ho entens.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

MIREIA

Què no entenc?

CARLA

L'embaràs és el que menys m'amoïna. El problema és que un home desconegut em va manipular sense que jo fos particip, em va portar fins a casa, em va dur fins aquesta habitació, em va treure la roba i em va violar al meu propi llit. (Plora) I va marxar al dia següent com si res, com si allò que va fer la nit anterior fos la cosa més normal del món. M'és igual que dins meu s'estigui formant una criatura, el que més m'horripila és que això pugui estar passant a més dones arreu del món. I, com jo, s'estiguin adonant mesos després, o molt pitjor, que hores d'ara encara hi hagi dones que no siguin conscients.

La MIREIA tampoc pot contenir les llàgrimes i s'asseu una altra vegada al llit.

MIREIA

I què representa que has de fer?

CARLA

És injust que la meva vida s'aturi de cop i volta per les accions d'un fill de la gran puta. No he de renunciar pas als meus somnis i a les meves il·lusions, no?

MIREIA

I això com es tradueix?

CARLA

Seguiré lluitant per allò que desitjo i que, sincerament, trobo que em mereixo.

MIREIA

Parles del bufet?

CARLA

Exacte.

MIREIA

Li diràs a la Diana?

CARLA

No ho ha de saber.

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

MIREIA
I què li diràs?

CARLA
Creus que en el punt en què es troba el cas, la Diana es pot permetre les distraccions que pot causar un embaràs?

MIREIA
Aleshores què faràs amb el nen?

CARLA
El nen no té perquè patir les conseqüències de les irresponsabilitats del seu pare.

MIREIA
No t'estic seguint...

CARLA
Amagaré l'embaràs a tot el bufet, tu seràs l'única que ho sabràs.

MIREIA
I què faràs quan la teva panxa augmenti?

CARLA
Ho he estat pensant, però per aleshores el cas ja haurà acabat. Segurament, la Diana s'enfadi amb mi i, coneixent-la, em faci fora. Però ja hauré obtingut la reputació necessària perquè m'obrin les portes a un altre bufet.

MIREIA
Et veig molt convençuda...

CARLA
L'esperança és l'última cosa que s'ha de perdre, no?

La MIREIA assenteix amb el cap.

49 **INT/VESPRE. RESTAURANT**

L'ESTHER i en NARCÍS estan asseguts un al costat de l'altre amb la resta de companys de feina de l'empresari. L'EVA es troba just davant de la parella, mentre que en MANEL, en DANIEL i en TONI se situen pel voltant. Tots els presents ja han acabat el plat principal i esperen la seva retirada.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

EVA

I has pensat quedar-te embarassada alguna vegada, Esther?

MANEL

Massa directe, Eva, no trobes?

EVA

Bé, és la primera vegada que ens podem ficar en la vida d'en Narcís sense que aquest ens amagui la veritat. Per què no aprofitar aquesta oportunitat?
(Riu)

ESTHER

No, no, de moment no entra dins dels nostres plans de futur.

EVA

I quins són aquests plans de futur? Ja us heu casat, veritat? Aleshores, que us queda més per fer?

DANIEL

No cal ser tan tafanera.

EVA

No soc tafanera, em pica la curiositat, simplement. Si t'estic incomodant, Esther, només cal que ho diguis...

ESTHER

No, no, tranquil·la, estem mantenint una simple conversa. (Riu tímidament)
No hem parlat res d'aquest tema, ens agrada deixar-nos portar, oi?

En NARCÍS mira l'ESTHER amb indiferència.

EVA

És difícil compartir oficina amb algú que no comparteix res de la seva vida privada. En Narcís és tot un misteri per nosaltres... És curiós que t'hagi portat avui, aquí.

TONI

I per què no parlem també de tu, Eva? Tu tampoc et pots considerar un aparador públic.

NARCÍS

De tu també sabem poca cosa...

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

EVA

(Riu) Què voleu saber?

ESTHER

Tens parella?

EVA

No, estic soltera... (Riu) I ben entera.

ESTHER

Però d'amics no te'n falten, no?

NARCÍS

Esther!

ESTHER

Vull dir: ets *guapíssima* i un encant de dona. Em sorprendria molt que no tinguessis una cua d'homes al darrere.

EVA

Gràcies, però no és així. (Riu) A mi els homes que m'ho posen tan fàcil m'avorreixen, jo soc més de reptes complicats, ja m'entens. (Riu)

DANIEL

I ja de per si ets complicada...

EVA

A mi els *tiús* que els truques i al cap de cinc minuts els tens sota la porta de casa teva, em fan molta mandra. Jo soc com una pantera que persegueix una gasela espaordida, però en comptes d'empaïtar-la, la sedueixo perquè acabi venint cap a mi... I aleshores, la devoro. I tant me fa que tingui uns quants cadelllets corrent pel camp, no tinc cap mena de pietat. (Riu)

TONI

Potser aquesta classe d'homes es troba entre nosaltres... No ets l'única persona misteriosa en aquesta sala.

EVA

Ho dubto. (Riu)

L'ESTHER, molt aclaparada, s'aixeca de la cadira.

ESTHER

Si em disculpeu, m'he d'absentar un moment.

L'ESTHER abandona la taula.

50 INT/VESPRE. LAVABO RESTAURANT

L'ESTHER entra dins del lavabo dels restaurant molt nerviosa. S'apropa a la pica i es frega la cara amb molta aigua. Es passeja per tot l'espai amunt i avall. Intenta calmar-se, però l'única cosa que aconseguix és hiperventilar. Començar a sentir veus procedents del seu cap.

ROBERTO

(veu en off)

Ja saps com són les dones de negocis... (Riu)

ESTHER

(veu en off)

(Intrigada) No, no ho sé.

ROBERTO

(veu en off)

Dones amb les idees i els objectius fermes i clars, que no es deixen enredar i, sobretot, que no ho deixen d'intentar.

EVA

(veu en off)

Jo soc com una pantera que persegueix una gasela espaordida, però en comptes d'empaitar-la, la sedueixo perquè acabi venint cap a mi...

ROBERTO

(veu en off)

...tempten el terreny enemic i en un instant se'l fan seu, deixant tot allò que es troba dins sota el seu domini... Al cap em ve una Meryl Streep a *El diablo viste de prada* o una Sharon Stone a *Instinto Básico*...

L'ESTHER entra bruscament a un dels compartiments del lavabo i vomita a l'interior del vàter. Escup la resta de vòmit que li queda a la boca i s'ensorra. S'ajup lentament fins a caure de cul a terra. Es recolza al marge del vàter i comença a bramar.

51 INT/MATÍ. DORMITORI PIS CÈLIA

RÈTOL: 30 DE MARÇ (DIVENDRES SANT)

La CÈLIA és al dormitori del seu pare endreçant la roba de l'armari. A un dels calaixos, hi posa un grapat de mitjons ben col·locats. Dins, amagats a un racó al fons, hi troba un parell força sospitós. L'agafa i compara el seu pes amb un altre que ella havia dut: quelcom no li rutlla. Desembolica

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

els mitjons hostils i s'adona que un d'ells conté alguna cosa en el seu interior. El sacseja i cau una bosseta de plàstic amb una substància blanca. La CÈLIA es queda atònita.

52 **INT/MATÍ. SALA DE REUNIONS**

La CARLA, la DIANA i dues advocades més (d'uns trenta o quaranta anys) entren a la sala de reunions del bufet, un espai força ampli amb una taula gegant al centre, la qual ocupa bona part de l'habitació. Les quatre van carregades de portàtils, carpetes i arxius. S'asseuen a les cadires que envolten la taula i col·loquen les seves coses al damunt.

DIANA

Em sap greu haver-vos convocat avui, però la fase d'instrucció és la setmana vinent i hem d'aprofitar tot el temps possible per preparar-ho tot. A veure, què tenim?

ADVOCADA 1

Vam poder accedir a les càmeres del banc de la cantonada on la Maria va ser agredida pel futbolista. Es veu la noia força atordida i s'aprecien les lesions que l'home li va causar a la cara. Això, sumat a la nota de veu que li va enviar a una amiga seva, on es percep el seu estat de pànic, pot jugar molt al nostre favor.

DIANA

Sempre i quan en Carrasco no faci de les seves per rebatre'ns totes les proves... Ja podria haver trucat a la policia, el coi de nena. Les notes de veu només fan que sigui considerada la responsable d'una estratagema orquestrada, juntament amb una amiga, per acusar un personatge famós d'una falsa agressió sexual. Diques-me, Carla, que tens la clau perquè això no sigui així.

La CARLA es troba embadalida en els seus assumptes.

DIANA

Carla?

La CARLA desperta.

CARLA

Eh... Sí... Perdona...

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

DIANA

Sí tens alguna cosa...? O sí estàs aquí, a la sala de reunions, a les *Caçadores de Diana*, Barcelona, Catalunya, Espanya, al món?! Aquesta no és pas l'actitud, eh. Et vull ben activa.

CARLA

Sí, perdona. I no, no tinc res. Vaig estar investigant per la zona, preguntant, però ningú va escoltar o va veure res la nit de Cap d'Any. L'única cosa que tenim al nostre favor és la possibilitat de missatges, vídeos o imatges en alguna de les xarxes socials d'en Martín, les quals han estat bloquejades i es troben a l'espera d'una revisió exhaustiva.

DIANA

Quan sabrem alguna cosa?

CARLA

Després de les festes.

DIANA

Massa just, aleshores s'iniciarà el judici. Hem de buscar un as per si ens enxampen desprevingudes, no ens podem refiar d'aquesta investigació. Recordeu que ens hi juguem molt. Si perdem, no només ens quedem sense el dineral que li podríem haver arrabassat a aquell pocavergonya, no. També podem deixar en evidència la fiabilitat de la Maria i de milers de dones que han patit aquest tipus d'agressions.

ADVOCADA 1

Què proposes que fem ara?

DIANA

Fer un recopilació de tots els fets, ha d'haver-hi alguna cosa que puguem utilitzar i que ens doni un marge per trobar més respostes.

CARLA

Si em disculpeu, he de marxar un segon.

La CARLA s'aixeca de la cadira.

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

DIANA

On vas ara?

CARLA

Al lavabo...

DIANA

Hi has anat a l'entrar...

CARLA

Hi he anat per un motiu, ara hi vaig per un altre...

DIANA

Et veig força desconcentrada últimament... He apostat molt per tu.

CARLA

Tot això és nou per mi, però estic fent un esforç molt gran.

DIANA

No et relaxis, Carla, ara no és el moment.

CARLA

No et preocupis.

La CARLA abandona la sala.

53 INT/MATÍ. PASSADÍS ENTRADA CASA PATRICIA

La PATRICIA fastiguejada frega el passadís que dona l'entrada de la casa. Va descalça, vesteix un xandall i porta els cabells molt despentinats. Un cop es va allunyant de la porta principal, algú toca el timbre. Es tracta d'en VÍCTOR. La PATRICIA esbufega.

PATRICIA

Què oportú... (Cridant) Qui hi ha?

VÍCTOR

(Des de fora) Soc jo, en Víctor!

PATRICIA

Jo no conec cap Víctor.

VÍCTOR

Patricia, soc jo, el jardiner de la teva antiga urbanització.

PATRICIA

(Sorpresa) En Víctor Méndez? Qui hi fas tu aquí?

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

VÍCTOR

T'he vingut a visitar.

PATRICIA

Ara no et puc obrir, acabo de fregar.

VÍCTOR

Ah, bé... No et preocupis, puc esperar.

PATRICIA

Home, no... (Murmurejant) No el puc deixar així... (A VÍCTOR) Espera, que ja vinc!

Amb molta cura i precaució, la PATRICIA s'apropa a la porta d'entrada de puntetes. L'obre i apareix en VÍCTOR.

PATRICIA

Ei, hola! Què fas tu per aquí?

VÍCTOR

Vaig esbrinar on vivies i com avui és festa, doncs he decidit fer-te una visita. M'hagués agradat avisar-te, però no vaig poder posar-me en contacte.

PATRICIA

Normal, em vaig canviar el número de telèfon. (Riu) Ara anava a preparar el dinar, si et vols quedar...

VÍCTOR

No vull ser una molèstia...

PATRICIA

No hauràs vingut només per dir-me hola i després marxar, no?

VÍCTOR

Bé...

PATRICIA

Va, queda't.

VÍCTOR

D'acord!

PATRICIA

Això sí, per entrar t'hauries de treure les sabates... i els mitjons!
(Riu tímidament)

54 INT/MATÍ. LAVABO BUFET

La CARLA és al lavabo del bufet rentant-se les mans a la pica. Entra la DIANA.

CARLA

Ah, Diana... Ja heu acabat?

DIANA

No, hem fet una petita pausa. Volia veure com estaves, portes molta estona aquí dins.

CARLA

Ja... No vaig bé de la panxa.

DIANA

Això està clar...

CARLA

Com? Què vols insinuar?

DIANA

No insinuo res, crec que ho he dit ben clar.

CARLA

De què parles?

DIANA

De la criatura que amagues dins la teva panxa. Et penses que soc estúpida?

CARLA

(Nerviosa) D'això...

DIANA

Quan m'ho pensaves dir? Perquè m'ho anaves a dir, no?

CARLA

No és fàcil, Diana.

DIANA

Pensava que podia confiar amb tu... Pensava que tu confiaves en mi! Ho he donat tot per tu, i així és com m'ho recompenses? Increïble... De quan estàs?

CARLA

De tres mesos...

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

DIANA

(Indignada) Tres mesos?! Ara entenc totes les distraccions i tots els errors de les últims setmanes... Fa

tres mesos et vaig donar el cas i, tot sabem les teves limitacions, el vas acceptar. Sabies que era molt important per mi i que et necessitava en plena forma, i tot i així no vas declinar l'oferta!

CARLA

Pensava que podria amb tot...

DIANA

Veig que m'he equivocat amb tu...

CARLA

Però et prometo que faré un esforç per tirar el cas endavant, l'embaràs no serà un impediment!

DIANA

Ja no és necessari, estàs fora.

CARLA

(Dessolada) No... no... No em facis això, Diana.

DIANA

No m'ha quedat un altre remei... Ja et comunicaré més endavant quina serà la teva nova labor en el bufet. Ara queda't uns dies a casa descansant i reflexionant...

CARLA

D'acord...

La DIANA surt del lavabo.

55 INT/MIGDIA. MENJADOR PIS CÈLIA

La CÈLIA i en SANTI estan asseguts al sofà del pis. En SANTI l'abraça mentre la CÈLIA observa amb la mirada trista la bossa d'estupefaents que es troba sobre la taula.

CÈLIA

(Decebuda) No ho entenc...

SANTI

No és culpa teva.

CÈLIA

Jo ja no sé què més fer...

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

SANTI

Tu no hi pots fer res, Cèlia.

CÈLIA

Porto mesos anant de cul amb la feina i la universitat per poder estar pendent d'ell i de la seva salut, i encara hi ha coses que se m'escapen. Què més em deu estar ocultant? Ho tenia ben amagat dins d'un mitjó! Per què vol acabar d'aquesta manera amb la seva vida?

SANTI

Necessita ajuda d'un professional.

CÈLIA

Mai reconeixerà que té un problema, i molt menys es deixarà ajudar per un desconegut... Potser quan se n'adoni ja serà massa tard.

SANTI

No diguis això.

CÈLIA

Cada cop tinc menys esperances. No pot acabar bé.

SANTI

Ho has de seguir intentant, ja saps que jo soc aquí per a tot el que vulguis.

CÈLIA

Ho sé, però...

SANTI

Puc parlar amb ell, deixa-m'ho intentar.

CÈLIA

No et suporta...

SANTI

Doncs pel seu bé haurà de fer un esforç. Puc contactar amb el metge que el va atendre i que em recomani clíniques de desintoxicació. El podem enredar amb un sopar, no li dirà que no a un bon menú.

CÈLIA

Que suposo que hauré de preparar jo, no? (Riu)

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

SANTI

Va, anima't, tot aniré bé.

CÈLIA

Això espero...

SANTI

I potser ens donen una bona quantitat per aquesta bossa. Ja que hi som, matem dos *pájaros de un tiro*.

CÈLIA

Mira que n'ets, d'estúpid...

Els dos riuen i s'abracen.

56 INT/MIGDIA. MENJADOR CASA PATRICIA

La PATRICIA i en VÍCTOR estan asseguts a la taula del menjador de la casa. El menjador és força ampli i de caire rural, com és evident. Està decorat per diversos armaris, sofàs i butaques, quadres i làmpades, tots ells antics. Sobre la taula, hi ha dos plats d'amanida d'arròs i els seus respectius coberts.

PATRICIA

He fet tot el que he pogut, la cuina mai ha sigut el meu fort. Espero que t'agradi l'arròs.

VÍCTOR

No et preocupis, està molt bo.

PATRICIA

Què t'ha portat aquí?

VÍCTOR

Bé, fa mesos que no sé res de tu, vas marxar sense dir res...

PATRICIA

(L'interromp) Ja, soc conscient que no vaig fer les coses del tot bé, perdona.

VÍCTOR

No t'has de disculpar, dona. Aleshores, la presidenta de la comunitat em va dir que t'has mudat aquí, en aquest poble, i vaig pensar que seria divertit sorprendre't.

PATRICIA

(Sorpresa) Vaja, mai ningú ha fet una cosa així per mi... Moltes gràcies, Víctor.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

VÍCTOR

I digues, com és la nova vida aquí?

PATRICIA

Home, no em puc queixar... És diferent, molt més tranquil·la. Una mica aïllada de tot...

VÍCTOR

Es nota.

PATRICIA

Però és el que necessitava. A Barcelona em començava a sentir frustrada, ja no era feliç.

VÍCTOR

Per què?

PATRICIA

Bé... Tot havia canviat tant des de que vaig arribar fa trenta anys. Aquelles il·lusions, aquells somnis de noia innocent de vint anys es van esfumar completament. Quan vaig aterrar, pensava que em podria convertir en una escriptora d'èxit. Ho tenia tot per ser-ho: predisposició, talent, imaginació i una gran estima a la literatura. I per un moment ho vaig ser, per un moment em vaig trobar al cim d'aquest món. Una de les meves novel·les es va convertir en una bomba! De sobte, em vaig trobar amb una legió de seguidors que admiraven la meva feina. No et pots ni imaginar com em vaig arribar a sentir! Em veia capaç de tot. Com vaig veure que el meu llibre havia triomfat tant, no volia decebre als meus fans, sí: fans! Tenia fans! Com que no els volia decebre, vaig estar un llarg període de temps dedicant-me a fons perquè la propera història estigués al nivell de l'anterior. Però durant aquella franja de temps, van anar sorgint diverses obres prefabricades, l'èxit de les quals es devia a la cara famosa dels seus suposats autors. Aquells esperpents, d'una qualitat qüestionable, van ser els causants per la qual cosa, la meva obra i la d'altres autors d'una reputació excepcional, se n'anés en orris. Les històries simples, els personatges

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

tòpics i vulgars, el *fast food* de la literatura va suposar la fi de la meua carrera.

VÍCTOR

Mai ho hagués dit...

PATRICIA

Però bé, en aquella època, tot això no era una tragèdia si podia comptar amb el suport d'algú important. En aquest cas, amb el suport de l'Enric...

VÍCTOR

El teu ex-marit?

PATRICIA

Malauradament, encara és el meu marit. Tenim pendent el judici...

VÍCTOR

Ostres...

PATRICIA

Quan el vaig conèixer, pensava que seria l'amor de la meua vida. Al principi, semblava un noi tan simpàtic, amable, divertit, romàntic, atent,... Però es tractava d'una simple façana. D'acord, tenia problemes i jo era conscient, però això no justifica res del que va fer. En passar els anys, es va convertir en un monstre, ja no el reconeixia! Era agressiu, desagradable, intolerant,... Discutíem a tota hora i a tot arreu. Em tenia martiritzada! No tenia cap altra alternativa que demanar-li el divorci. Des d'aleshores, no m'ho està posant gens fàcil. M'odia tant que és capaç d'allargar el procés perquè sap que no ho estic passant bé. El pis i el barri em recorden aquests moments. Allà només em sentia desprotegida, fràgil, menyspreada, insultada,... Allà tenia por.

VÍCTOR

Però les pors s'han de vèncer.

PATRICIA

Per què ho hauria de fer? No em queda res que m'impulsi a lluitar i a sacrificar-me.

VÍCTOR

Sempre hi haurà gent que t'estimi i et valori com et mereixes.

PATRICIA

Em costa molt veure-ho...

VÍCTOR

(Exaltat) Doncs hi és!

PATRICIA

Tu què saps, Víctor? Gairebé ni ens coneixem!

VÍCTOR

Fa molts anys que ens coneixem...

PATRICIA

Però de passada! Que hagi regat les meves plantes no significa res!

VÍCTOR

(Decebut) Només soc per tu l'home que et regava les plantes?

PATRICIA

Doncs sí! No ens uneix res més! Què hi fas aquí? Per què has vingut?

VÍCTOR

Volia saber com estaves...

PATRICIA

Per quin motiu?!

VÍCTOR

(Dolgut) Perquè encara que et sembli força estrany, hi ha gent que t'estima. Jo t'estimo. I sempre t'he estimat!

PATRICIA

(Atònita) Jo no sabia res...

VÍCTOR

Ja ho he vist, ja... El dinar estava molt bo, però he de marxar...

PATRICIA

Sí.

VÍCTOR

Adéu...

(CONTINUA)

CONTINUA: (5)

En VÍCTOR s'aixeca de la cadira i marxa. La PATRICIA es queda asseguda sense immutar-se.

57 INT/TARDA. MENJADOR CASA YOLANDA

La YOLANDA està mirant la televisió al sofà del menjador. L'IGNASI s'apropa i s'asseu al seu costat.

IGNASI

Com estàs?

YOLANDA

Bé.

IGNASI

Vols que fem alguna cosa aquest vespre? Sopem fora?

YOLANDA

No cal.

IGNASI

Fa temps que no fem coses junts, serà divertit.

YOLANDA

Bé... T'he d'explicar una cosa.

IGNASI

Digues.

YOLANDA

La Irene m'ha convidat a la seva festa d'aniversari.

IGNASI

És una bona notícia, no? Fa temps que no la veig per casa.

YOLANDA

Bé... Vam discutir.

IGNASI

Potser et convida per fer les paus. A més a més, fa temps que no surts, t'aniria genial desconnectar una estona.

YOLANDA

No ho sé... Per un costat, penso que és un gest que fa la Irene per fer les paus, perquè ha vist que s'ha equivocat. Però per un altre, tinc la sensació que alguna cosa no quadra i que no aniré bé.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

IGNASI

Home, si penses així normal que no vagi bé. Sé que últimament no ho estàs passant del tot bé, no m'hi vull ficar si tu no m'ho demanes, però deixa que avui faci aquesta excepció. Potser

assistir a aquesta festa és l'oportunitat que necessites per refer la teva vida. Però aquí l'última paraula l'has de tenir tu.

La YOLANDA esbufega.

IGNASI

Et deixo una estona sola perquè li puguis donar més voltes?

YOLANDA

Sí, si us plau.

IGNASI

Vinga.

L'IGNASI s'aixeca del sofà i marxa.

58 INT/VESPRE. MENJADOR/CUINA PIS CÈLIA

La CÈLIA, l'ERNEST i en SANTI estan asseguts a la taula del menjador prenen un plat de sopa. L'entorn és molt tens: tot està en silenci. Només se senten els xarrups de l'ERNEST.

CÈLIA

T'agrada la sopa, pare?

ERNEST

Sí.

CÈLIA

Doncs que sàpigues que l'he fet jo.

ERNEST

Pensava que era de sobre.

CÈLIA

I què creus que he estat fent durant dues hores a la cuina?

ERNEST

Ni idea... Tampoc sé que estem fent aquí exactament. Ni per què ell és amb nosaltres.

CÈLIA

Pare, l'he convidat a sopar, res més.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

SANTI

Crec que ens hauríem de deixar de mentides, Cèlia.

CÈLIA

(Espantada) Santi!

ERNEST

De quines mentides parleu?

SANTI

He vingut per un motiu, Ernest. Creiem que no estàs bé i que necessites ajudar.

ERNEST

Ara ets metge, tu?

SANTI

No és necessari ser metge per veure que no estàs bé. Aquest matí la Cèlia ha trobat una bossa amb unes substàncies que desconeixem, però sembla ser que són les mateixes de la nit de Cap d'Any.

ERNEST

(Enfadat) Ara em remenes les coses del meu armari?!

CÈLIA

L'estava endreçant, pare...

ERNEST

Endreça les coses de casa teva, però les d'aquí no!

CÈLIA

(Cridant) Això també és casa meva! Porto vivint aquí els mateixos anys que tu, pare! És més, aquesta casa és més meva que teva, perquè qui la paga ara soc jo!

ERNEST

(Cridant) Però està al meu nom! Així que fora d'una punyetera vegada!

L'ERNEST s'aixeca de la cadira i se'n va en direcció a la porta d'entrada. En SANTI s'aixeca ràpidament i l'atura.

SANTI

Ho podem arreglar d'una altra manera, Ernest.

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

ERNEST
(Emprenyat) Tu a mi no em toques!

L'ERNEST empeny en SANTI.

ERNEST
Estic molt fart de tu, desgraciat. Des
de que estàs amb la meva filla, no has
parat de fotre't en la meva vida!

SANTI
Sort que la Cèlia em té a mi, perquè
si hagués de dependre de tu, ves a
saber on seria ara mateix.

ERNEST
(Cridant) Ets un fill de puta!

L'ERNEST es llença contra en SANTI i comencen a forcejar.

CÈLIA
(Cridant) No!

La CÈLIA plora i xiscla mentre els dos homes van d'un costat
a un altre del menjador.

SANTI
Truca la *poli*!

La CÈLIA treu el mòbil de la butxaca i fa una trucada. En
SANTI es deixa anar de l'ERNEST i corre cap al pati. L'ERNEST
el persegueix mentre en SANTI intenta barrar-li el pas amb la
porta. El pare de la CÈLIA aconsegueix passar i porten la
baralla a l'exterior.

59 INT/VESPRE. PATI PIS CÈLIA

El pati és un petit espai natural de molts pocs metres
quadrats, on l'única cosa que estaca és un petit hort que va
fer de la mare de la CÈLIA. En SANTI s'atura exhaust davant
el mur que marca el final del pati. Darrere s'apropa l'ERNEST
igual de cansat, amb un rostre molt agressiu. La CÈLIA surt
al pati bramant i intenta frenar el seu pare.

CÈLIA
Si us plau, deixa-ho estar! No val la
pena arribar fins aquest punt!

ERNEST
Que ho hagués pensat abans d'haver-se
ficat on no li demanen.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

CÈLIA

Deixa que marxi, però no li facis més mal. Jo marxaré amb ell i no tornaré pas! Però atura't d'una vegada, pare, t'ho suplico.

L'ERNEST aparta amb un cop de colze la CÈLIA i es col·loca just davant d'en SANTI.

ERNEST

Espero que sigui l'última vegada que et veig la cara en tota la meva vida. Torna a posar un peu en aquesta casa i et juro que ets home mort.

L'ERNEST escup en SANTI i recula. La CÈLIA aprofita aquell moment per auxiliar el seu xicot. La parella es queda mirant l'ERNEST. De camí al menjador, aquest li dona un cop de peu a l'hort.

CÈLIA

(Cridant) L'hort de la mama, pare!

L'ERNEST, sense immutar-se, entra dins.

CÈLIA

(Plorant) Em sap greu, jo no volia que això passés!

SANTI

(Adolorit) No et preocupis.

CÈLIA

Com estàs?

SANTI

Em fa mal, però no és res que no es pugui curar. (Esbufega) Ara què?

CÈLIA

Faré les maletes i ja veuré què faig.

SANTI

Vine a casa, allà estarà bé.

CÈLIA

I què fem amb tu?

SANTI

Em passaré per urgències, no t'amoïnis.

En SANTI i la CÈLIA s'abracen.

60 INT/NIT. DORMITORI IGNASI

L'IGNASI dorm plàcidament al llit de la seva habitació. De sobte, se sent un estrèpit molt fort procedent de la porta d'entrada. L'IGNASI es desperta i para atenció. S'escolten unes passes molt fortes pujant les escales, acompanyades per uns gemecs: és la YOLANDA. Sona un altre estrèpit, aquest últim molt més intens. L'IGNASI es desperta corrent i surt de l'habitació.

61 INT/NIT. HABITACIÓ YOLANDA

L'IGNASI pica la porta de l'habitació de la YOLANDA i entra sigilosament. La YOLANDA està estirada cap per avall, amb la cara damunt d'un coixí, bramant.

IGNASI
Què ha passat?

La YOLANDA calla.

IGNASI
Va, Yolanda, *carinyu*, digues.

La YOLANDA s'incorpora al llit i s'eixuga les llàgrimes.

YOLANDA
Vull estar tranquil·la, res més.

IGNASI
No estàs bé... Alguna cosa hi ha que no m'expliques.

YOLANDA
No havia d'haver anat a la festa, això és tot. Ara necessito descansar.

IGNASI
Sé que m'amagues la veritat, els pares ens adonem quan els fills ens menteixen.

YOLANDA
De debò, no en vull parlar.

La YOLANDA conté les llàgrimes. L'IGNASI s'asseu al marge del llit, just al seu costat.

IGNASI
Doncs deixa que parli jo. A principis d'any, vaig fer un canvi de xip. Vaig veure que ja no eres una nena i que necessitaves més espai. M'havies demostrat que eres una dona madura i responsable i que mereixies certa

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

llibertat. Però fa temps que veig que no estàs bé, no em pots negar que alguna cosa en la teva vida no funciona, i és per aquest motiu que he d'actuar. Enfada't o enrabia't, però t'he d'ajudar. Per tant, digues: què ha passat?

YOLANDA
No passa res.

IGNASI
Yolanda...

YOLANDA
He passat una mala nit...

IGNASI
Només una?

La YOLANDA es conté, però al cap d'uns segons explota. Comença a plorar.

YOLANDA
No...

IGNASI
Des de quan?

YOLANDA
Fa molts mesos ja...

IGNASI
Qui és responsable?

YOLANDA
Tothom.

IGNASI
Algú en concret?

YOLANDA
La Júlia i la Irene...

IGNASI
Què han fet?

YOLANDA
M'han humiliat aquesta nit, davant de tots. S'han rigut de mi i m'han insultat.

La YOLANDA plora cada vegada més fort.

YOLANDA
Veus com no havia d'anar?!

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

IGNASI

Mai hagués pensat que la Irene et
faria una cosa així.

YOLANDA

Doncs ho ha fet! Ho porta fent tot el
curs! I no li he fet res...

IGNASI

I doncs?

YOLANDA

Tot és culpa de la Júlia, ella li

ha dit moltes merdes sobre mi. Tot és
mentida!

IGNASI

(Incrèdul) I per què?!

La YOLANDA només fa que plorar i plorar.

IGNASI

(Commocionat) Yolanda, què passa? No
ploris més i intenta calmar-te!

YOLANDA

No!

IGNASI

Fes-ho per mi! Fes-ho per tu! No pots
seguir així, només fas que fer-te mal!
Trobarem una solució, però m'ho has
d'explicar!

YOLANDA

No hi ha cap solució...

IGNASI

Tot té solució!

YOLANDA

Això no!

IGNASI

Parlaré amb la Irene i amb aquesta tal
Júlia.

YOLANDA

No ho facis!

IGNASI

D'aquesta manera et deixaran en pau!

YOLANDA

Ho empitjorars tot!

(CONTINUA)

CONTINUA: (4)

IGNASI

No es tornaran a apropar-se a tu, tu prometo!

YOLANDA

Elles no són el problema!

IGNASI

(Desesperat) I doncs, quin és el problema?!

YOLANDA

En Joan!

La YOLANDA s'ensorra.

IGNASI

Qui és aquest noi?

YOLANDA

El *novio* de la Júlia...

IGNASI

I què ha fet?

La YOLANDA sospira.

YOLANDA

Em va violar.

L'IGNASI es queda estupefacte.

IGNASI

Com?

L'IGNASI entra en xoc.

IGNASI

M'has de dir qui és.

L'IGNASI s'aixeca de cop del llit.

IGNASI

(Enfadat) Qui cony és, Yolanda?! Aniré a buscar la Irene i ella m'ho dirà!

L'IGNASI s'apropa a la porta.

YOLANDA

(Cridant) No, papa!

IGNASI

Això no queda aquí! Mataré a aquest fill de puta!

(CONTINUA)

CONTINUA: (5)

YOLANDA

No, espera!

L'IGNASI s'atura.

IGNASI

No ens podem quedar amb els braços creuats, Yolanda. Anem a la policia i denunciem els fets.

YOLANDA

I de què servirà?

IGNASI

Encara que no t'ho creguis, servirà de molt!

L'IGNASI s'apropa al llit.

IGNASI

Aquest cabró no se n'anirà de rosetes, ja t'ho dic jo.

YOLANDA

Jo també vull que ho pagui, però...

L'IGNASI s'asseu al seu costat i l'abraça.

IGNASI

Què?

YOLANDA

La gent ho sabrà i tot serà molt pitjor.

IGNASI

Canviaràs d'institut?

YOLANDA

A tres mesos de la Selectivitat?

IGNASI

Ho entendran.

L'IGNASI sospira.

IGNASI

Abans d'anar a la policia, m'ho has d'explicar tot. Quan va ser?

YOLANDA

Per Cap d'Any... Vaig discutir amb l'Arnau i la Irene, i aleshores el vaig conèixer. Em va fer companyia gairebé tota la nit. En un principi,

va ser molt simpàtic amb mi i jo vaig tenir el mateix tracte amb ell. Però es pensava que la meva intenció era la mateixa que la seva, i això no era així. Es va enfadar i em va encastar contra un cotxe... (Plora) I després...

IGNASI

(L'interromp) Ja és suficient!(Commogut) Havia d'haver fet alguna cosa en aquell moment, havia d'haver sabut que no estaves bé!

YOLANDA

Tu no ets el culpable, pare!

IGNASI

L'has tornat a veure?

YOLANDA

No...

IGNASI

Això ho sap algú més?

YOLANDA

No... Bé... La Júlia es pensa una altra cosa, una altra versió que ell li va explicar, i que tothom sap.

IGNASI

Què diuen?

YOLANDA

Tothom pensa que el vaig seduir i que era una cosa consentida entre els dos, però no és així, papa. (Plora) M'has de creure!

IGNASI

És clar que et crec!

YOLANDA

Tot aquest temps m'han fet sentir com si fos un monstre, una bèstia! Em mirava al mirall i no em reconeixia. Han dit tantes coses sobre mi que al final m'ho he cregut! He arribat a pensar que jo era la responsable de tot i que totes les coses que m'han fet, me les mereixia...

(CONTINUA)

CONTINUA: (7)

IGNASI

No et mereixes res d'això, tu no has fet res!

YOLANDA

Ara qui em creurà, després de tot?

IGNASI

Jo et crec! I aconseguirem que la justícia faci el mateix! T'ho prometo, tot canviarà a partir d'ara.

62 **INT/MATÍ. BOTIGA POBLE**

RÈTOL: 23 D'ABRIL (SANT JORDI)

La PATRICIA està comprant en una botiga del poble. Deixa sobre el mostrador unes llaunes de menjar, una bossa de patates fregides i un ampolla d'un producte de neteja. La dependenta, la LOURDES (estatura mitjana, d'uns seixanta anys), ho posa tot dins d'una bossa de plàstic. Aleshores, li cobra.

LOURDES

Serà vint euros amb trenta-cinc cèntims.

PATRICIA

Molt bé.

La PATRICIA li dona un bitllet de vint i remena el moneder fins a trobar els trenta-cinc cèntims exactes.

PATRICIA

Just!

La LOURDES recull les monedes i li dona la bossa.

LOURDES

Doncs moltes gràcies! Que passis un bon dia i que tinguis moltes roses!
(Riu)

La PATRICIA agafa la bossa.

PATRICIA

(Sospira) Ho dubto... Jo no hi crec en aquestes celebracions.

LOURDES

No creus en l'amor? Perquè, en el fons, Sant Jordi consisteix en això.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

PATRICIA

Fa temps que aquesta porta està tancada.

LOURDES

I per què una dona com tu hauria de permetre que es trobés en aquest estat?

PATRICIA

Perquè no vull patir més.

LOURDES

Així és com entens tu, l'amor? Tu necessites que algú t'il·lumini, maca.

PATRICIA

Ho diu per vostè?

63 INT/MATÍ. BAR POBLE

La PATRICIA i la LOURDES apareixen en un bar del poble prenen dues tasses de cafè.

PATRICIA

No sé com m'ha pogut convèncer...

LOURDES

Tinc molt poder de convicció... i molt temps lliure. (Riu) Què t'ha portat aquí?

PATRICIA

Necessitava desconnectar de tot i de tothom.

LOURDES

Qui és tothom?

PATRICIA

Tota la gent estúpida que recorre els carrers de Barcelona.

LOURDES

Dubto que una ciutat sencera t'hagi portat fins aquí... Ha d'haver-hi un motiu concret, o una persona concreta.

PATRICIA

Què aconseguirà, sabent-ho?

LOURDES

Ajudar-te.

PATRICIA

I per què ho hauria de fer?

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

LOURDES
No t'ho creuries... (Riu)

PATRICIA
Digui'm.

LOURDES
Soc seguidora teva, Patricia. He admirat cada una de les teves obres. Però ja no publiques, és com si haguessis desaparegut. Ja no escrius.

PATRICIA
Sí escric, però no m'ho volen publicar. Estic passada de moda.

LOURDES
I això t'ha portat aquí?

PATRICIA
Bé... No ho sé.

LOURDES
Si no és això, què podria ser? L'amor?

PATRICIA
Tot és un cúmul de desgràcies que han anat apareixent al llarg de la meva vida.

LOURDES
I t'has rendit?

PATRICIA
No m'he rendit!

LOURDES
Aleshores?

PATRICIA
Aleshores què?

LOURDES
Què fas aquí?

PATRICIA
Intento descansar. Allà baix em trobo menyspreada, cohibida, sola...

LOURDES
Més sola que aquí? No has pensat mai que no ho estàs, que simplement no reconeixes qui està al teu costat?

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

PATRICIA

(Esbufega) D'acord. Sí, l'he cagat. Ho he fet malament, però ja està, no hi puc fer res.

LOURDES

Clar que pots! Cap mal és incurable.

PATRICIA

Sempre hi ha alguna excepció...

LOURDES

Què vols dir?

PATRICIA

L'altre dia em va visitar el jardiner de la meva antiga urbanització... Se'm va declarar. Es veu que porta anys enamorat de mi i mai m'ho havia comentat... Fins a aquell moment.

LOURDES

Per què creus que t'ho ha dit ara?

PATRICIA

Com que ja no estava amb el meu marit, es va veure preparat per fer el pas, suposo.

LOURDES

És curiós. La vostra història és semblant a la novel·la de Gabriel García Márquez, *El amor en tiempos de cólera*... Un noi enamorat d'una noia des de fa molt de temps. Ella es casa amb un altre i ell espera que aquesta relació acabi per conquerir-la.

PATRICIA

Tot i que al final del llibre els dos protagonistes acaben junts...

LOURDES

Per què dones per suposat que el final ja ha arribat? A ell li agrades, però a tu t'agrada?

PATRICIA

Bé...

LOURDES

Li has donat mai alguna oportunitat?

PATRICIA

No, no ha sorgit...

(CONTINUA)

CONTINUA: (4)

LOURDES

I doncs?

PATRICIA

Què creu que hauria de fer?

LOURDES

Això ho has de decidir tu.

PATRICIA

Potser està enfadat...

LOURDES

O potser no. Si no ho intentes mai ho sabràs.

PATRICIA

El truco?

LOURDES

Hi ha cap altra opció?

La PATRICIA mira la LOURDES confusa.

64 **INT/MATÍ. REPLÀ BUFET**

La CARLA és al fons del replà on es troba el despatx de la DIANA, apropant-se a tota velocitat. Només amb el seu rostre, es percep que està molt enfadada. Llueix una panxa força gran d'embarassada i duu una carta a la mà. Passa per davant del mostrador on se situa la taula de la MIREIA. Aquesta se sorprèn amb l'aparició de la seva amiga.

MIREIA

Ei, ei! On vas, Carla?

La CARLA s'atura.

CARLA

He de veure a la Diana, on és?

MIREIA

La Diana no és al seu despatx.

CARLA

Doncs avisa-la, hem de parlar seriosament.

MIREIA

La Diana no és a l'edifici.

CARLA

Doncs busca-la! Fes-ho com vulguis, però porta-me-la aquí ara mateix!

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

MIREIA
T'hauries de relaxar...

CARLA
Que em relaxi? Tu has vist això?

La CARLA li ensenya la carta.

CARLA
Bé... No sé per què t'ho ensenyo,
segurament saps molt bé què és... Ho
has redactat tu?

MIREIA
T'ho volia comentar amb
tranquil·litat... La sala de reunions
és buida, ho podem parlar allà.

CARLA
Jo no he de parlar res amb tu... Com
has pogut?

MIREIA
Són ordres de la Diana, jo no hi puc
fer res.

CARLA
Pensava que érem amigues...

MIREIA
I ho som! Però que volies que fes, que
m'acomiadés a mi també? Aquí la que té
estudis ets tu, Carla. Tu tens moltes
possibilitats de trobar feina, però jo
no tinc la mateixa sort. I si et
trobessis en la mateixa situació,
segur que faries com jo...

CARLA
(Cridant) Jo mai permetria que et
fessin fora per estar embarassada!

MIREIA
No cridis!

CARLA
Ah, no, espera... Com ho dius a la
carta? M'heu acomiadat per "no haver
complert els objectius esperats"? Deus
estar de broma!

MIREIA
Com t'he dit, jo només compleixo
ordres de la Diana...

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

CARLA

Doncs dona-li un missatge a la Diana de la meva part: això no queda aquí.

La CARLA estripa la carta i li tira els trossos a la MIREIA per sobre. La CARLA marxa.

65 **EXT/MATÍ. PATI INSTITUT**

La YOLANDA es troba asseguda en un racó del pati del seu institut esmorzant un entrepà de pernil. La IRENE s'apropa tímidament.

IRENE

Podem parlar?

YOLANDA

Què fas aquí?

IRENE

Abans estaven parlant de tu.

YOLANDA

(Riu) I què diuen ara?

IRENE

Diuen que has denunciat en Joan per agressió sexual, i bé... És veritat?

La YOLANDA no respon i aparta la mirada.

IRENE

Yolanda?

YOLANDA

Per què has vingut?

IRENE

(Penedida) Volia veure com estaves. Ho sento, he sigut una estúpida... Mai hagués pensat que et podia haver passat una cosa semblant.

YOLANDA

Sí... I en comptes de preguntar-me, em vas acusar d'una cosa que algú et va comentar i no em vas donar l'oportunitat d'explicar-me...

IRENE

(S'ensorra) Ho sento...

YOLANDA

Plorar i repetir que ho sents, no et servirà de res. El mal ja està fet.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

IRENE

Vull que em perdonis i vull que recuperem allò que teniem.

YOLANDA

Una mica tard, no creus?

IRENE

Si us plau, perdona'm...

YOLANDA

Fa temps que et vaig perdonar, però això no significa que obliidi totes les coses fastigoses que m'has fet... Quin dret tenies?

IRENE

La Júlia em va menjar el cap.

YOLANDA

Tu vas deixar que te'l mengés. L'única responsable dels teus actes ets tu, ningú més ho és.

IRENE

I ara què? Què he de fer per solucionar-ho?

YOLANDA

(Riu) Ves-te'n, Irene.

La IRENE se'n va.

66 **EXT/MIGDIA. EXTERIOR BUFET ALBERT**

La CARLA espera ansiosa l'ALBERT a les portes del bufet de l'advocat. L'ALBERT surt de l'edifici.

ALBERT

Em buscaves?

CARLA

Sí, hem de parlar.

ALBERT

Digues-me que no esperes un altre fill meu.

CARLA

No siguis imbècil.

ALBERT

No t'han dit mai que no has d'insultar una persona et pot ser de gran ajuda?

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

CARLA

(Penedida) Perdona... Però tinc una oferta que no podràs rebutjar.

ALBERT

Què vols dir? Una oferta professional?

CARLA

Exacte. Vull interposar una demanda a la Diana i al seu bufet.

ALBERT

(Sorprès) Uau, no m'ho esperava pas...

CARLA

Què hi dius?

ALBERT

Necessitaria estudiar el cas, però ho veig força difícil. La Diana és de les millors del gremi. Em pots avançar els motius?

CARLA

Acomiadament improcedent per embaràs.

ALBERT

Un tema força delicat... Saps que ens estariem enfrontant a un bufet reconegut per la seva causa en la defensa dels drets de la dona? Hauries d'aportar moltes proves perquè el cas fos portat a judici.

CARLA

És per aquest motiu que recorro a tu.

ALBERT

No ho sé, Carla. És molt complicat.

CARLA

Què té de complicat?

ALBERT

La Diana i jo fa temps que ens coneixem, hem treballat junts, hem mantingut molt més que una relació professional...

CARLA

La Diana fa temps que no et suporta, per això et va donar carabasses! Creu-me, ho sé. Durant els últims mesos he passat moltes hores al seu costat i t'ha mencionat moltes vegades... A la

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

Diana no li interessa ningú més que no sigui ella mateixa.

ALBERT

Per què ho fas això? Per despit? Per venjança?

CARLA

No, ho faig per dignitat. Ajuda'm, ho necessito.

67 INT/TARDA. MENJADOR CASA SANTI

En SANTI i la CÈLIA estan asseguts al sofà mirant la televisió. Davant seu, sobre la tauleta del menjador, hi ha el mòbil de la noia, una rosa i el comandament a distància. El mòbil vibra i la CÈLIA l'agafa ràpidament. El desbloqueja i, decebuda, el torna a deixar on era.

SANTI

Estàs bé?

CÈLIA

Sí, perdona. Ara mateix apago el mòbil.

En SANTI agafa el comandament de la televisió de la tauleta i l'apaga.

SANTI

És normal que estiguis preocupada pel teu pare.

CÈLIA

Fa setmanes que no sé res d'ell.

SANTI

Si li hagués passat alguna cosa, t'haguessis assabentat.

CÈLIA

O potser no. Potser està estirat al terra de la seva habitació, mort per una sobredosis!

SANTI

Si és així, ja no hi pots fer res.

CÈLIA

(Emprenyada) Però com ets tan insensible? És el meu puto pare, Santi!

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

SANTI

Ja ho sé! Però recorda que també és la persona que et va insultar, desprestigiar, amenaçar i manipular! Més que la seva filla semblaves la seva criada!

CÈLIA

Però no deixa de ser l'home que m'ha criat. I si ara és així, és perquè té un problema.

SANTI

L'hem ajudat fins a la sacietat i no ha servit per res! No vol que l'ajudin! Hem de passar pàgina!

CÈLIA

I deixar que es mori?!

SANTI

Entén-me, Cèlia. Portem mesos

suportant constantment aquest tema, hem patit molt, i no s'acaba mai! Jo n'estic fart! No puc més!

CÈLIA

Què vols dir amb tot això?

SANTI

Aquest tema m'esgota...

CÈLIA

I creus que a mi no em passa el mateix?

SANTI

És clar que sí! I per això, crec que hauries de prendre una decisió: vols seguir tota la teva vida així, o vols posar-li punt i final ara mateix?

CÈLIA

(Incrèdula) M'ho estàs dient seriosament?

SANTI

Sí.

CÈLIA

No em facis escollir entre tu i el meu pare, perquè agafaré la porta i no tornaré a entrar a aquesta casa.

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

SANTI

Jo no t'ho impediré.

CÈLIA

Doncs molt bé.

La CÈLIA agafa el seu mòbil de la tauleta i s'aixeca. La CÈLIA se'n va.

68 **EXT/TARDA. EXTERIOR URBANITZACIÓ PATRICIA**

En VÍCTOR surt de l'urbanització i tanca la porta. Es gira i apareix la PATRICIA davant seu, a la vorera del carrer.

VÍCTOR

(Estranyat) Patricia?

PATRICIA

(Tímida) Hola!

VÍCTOR

Què fas aquí?

PATRICIA

He vingut de visita...

VÍCTOR

Ah, doncs espera que trec les claus i t'obro la porta.

PATRICIA

No, no, no he vingut a veure a ningú de l'urbanització. T'he vingut a veure a tu.

VÍCTOR

(Sorprès) A mi?

PATRICIA

Sí... Volia contactar amb tu abans, però noi, no tens ni Instagram, ni Facebook, ni Twitter... No apareixes ni a les *páginas amarillas*. (Riu tímidament)

VÍCTOR

I què volies?

PATRICIA

Disculpar-me... L'última vegada que ens vam veure la cosa no va acabar bé entre nosaltres...

VÍCTOR

Perquè tu no vas voler.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

PATRICIA

Ja ho sé, i per aquest motiu soc aquí. Ho vull arreglar. Estic intentant fer un canvi.

VÍCTOR

Doncs me n'alegro...

PATRICIA

M'he adonat que no puc seguir pensant com fins ara, i tot és gràcies a tu.

VÍCTOR

És un plaer haver-te ajudat.

PATRICIA

He sigut molt injusta tot aquest temps amb la vida en general. Puc dir que l'he deixat de banda, que he renunciat a viure per quatre misèries que, en el fons, són una pura banalitat. Que la gent no llegeix els meus llibres? Doncs és el seu problema, ells s'ho

faran! Que la persona que considerava l'amor de la meva vida fa tot el possible per acabar amb mi? Potser se sentirà a gust durant uns dies o unes setmanes, però això no li aportarà la felicitat eterna. I qui sap? Potser si em veu a la merda em deixa estar, i aleshores aprofito per ressorgir. He descobert que sempre hi ha escletxes que et permeten veure la llum...

VÍCTOR

Però costa trobar-les. T'entenc.

PATRICIA

He fet una passa molt gran pel que fa el creixement personal, però encara no estic satisfeta. He de corregir alguns errors, perquè he sigut molt cruel amb bona part de la meva família o amb les meves amigues, per exemple. Fins i tot ho he sigut amb tu. Em sap greu, he sigut molt injusta.

VÍCTOR

No és necessari...

PATRICIA

Sí ho és! Et vaig dir que gairebé no ens coneixíem, que no havíem tingut pas relació! Però no vaig recordar pas

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

tot el que has arribat a fer per mi quan vivia aquí! Sempre que marxava de vacances, t'oferies voluntari per cuidar-me la casa. Quan una de les meves plantes emmalaltia per culpa meva, perquè soc incapaç de fer-me càrrec d'una responsabilitat tan simple, tu venies al rescat i aprofitaves per endreçar-me el menjador quan estava escampat de merda. (Sospira) Sempre m'has regalat les flors més maques, tot i detestant que aquestes siguin arrencades. Només ho feies per veure'm somriure... I me n'adono ara, anys més tard.

VÍCTOR

Ja saps perquè ho feia...

PATRICIA

Ho tornaries a fer? En aquest instant?

VÍCTOR

Per què ho dius?

PATRICIA

Només contesta.

VÍCTOR

Ho vull saber.

PATRICIA

I jo vull una resposta! Ho tornaries a fer?

En VÍCTOR s'ho pensa durant uns segons.

VÍCTOR

Sí.

La PATRICIA sospira, està molt nerviosa.

VÍCTOR

Ara et toca a tu.

PATRICIA

Jo acceptaria totes les flors que em donessis... Estaria encantada.

VÍCTOR

Quan tu vulguis.

PATRICIA

Fes-ho ara.

VÍCTOR

Segura?

PATRICIA

(Emocionada) Mai he estat tant segura d'una cosa com en aquest moment.

69 INT/MATÍ. DORMITORI ESTHER

RÈTOL: 23 DE JUNY (SANT JOAN)

L'ESTHER entra a la seva habitació parlant per telèfon i carregant l'escombra i el recollidor. El dormitori està format per un llit de matrimoni molt gran, un tocador, un armari molt ampli, una escriptori i una cadira, làmpades i diversos quadres. L'ESTHER s'asseu sobre el llit.

ESTHER

Què bé, Roberto! Espero que acabis de gaudir de les platges de Cuba! Quina enveja! (Riu)... Que què faig? Ara em posaré escombrar. La dona de fer feines ha patit un accident i em toca a mi fer-ho tot. Aprofitaré que en Narcís ha marxat per començar per la nostra habitació... No et

preocupis, tot va bé... Estem passant per un mal moment però tot se solucionarà, ja veuràs... Va, que no et vull amargar les vacances... Ens veiem quan tornis, d'acord? Acaba de gaudir, guapo... Adéu...

L'ESTHER penja. S'aixeca, agafa l'escombra i comença a netejar per sota el llit. De sobte, toca alguna cosa amb l'estri. S'ajup i estira el braç. Descobreix que hi ha un regal amagat. Es tracta de l'estoig d'una joia embolicada amb paper. L'agafa i torna a asseure's sobre llit per obrir-ho.

ESTHER

Què pot ser?

L'ESTHER desembolica el regal.

ESTHER

Una altra joia? Per Nadal ja me'n va regalar una...

L'ESTHER obre l'estoig. Hi ha una nota i un collaret. Llegeix la nota.

ESTHER

"Espero seguir comptant amb tu, et necessito més que mai. -E"...

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

(Sospira) Ho intenta arreglar, què maco! (Pausa) Ara que hi penso, és el mateix collar... Bé, el detall és l'única cosa que m'hauria d'importar.

L'ESTHER se'l mira i s'adona que hi ha un gravat escrit.

ESTHER

A veure... E... Ev... Eva? Hi ha escrit Eva?

L'ESTHER es comença a posar histèrica, però fa un esforç per relaxar-se... tot i que no ho aconsegueix.

ESTHER

Serà *cabrón*...

L'ESTHER llança pels aires el collaret, dona un cop de puny sobre el llit i tira pel terra l'estoig de la joia.

ESTHER

(Cridant) Miserable! I com una estúpida pensava que havia canviat!
(Plora) Per què em va això? (Impotent)
Però no acaba aquí.

L'ESTHER s'eixuga les llàgrimes i se'n va de l'habitació.

70 INT/MATÍ. CAFETERIA AVINGUDA DIAGONAL

La DIANA és dins d'una cafeteria prenen una tassa de cafè mentre llegeix el diari. De sobte, apareix la CARLA i s'asseu al davant.

DIANA

(Incrèdula) No em puc creure el que estic veient... S'han de tenir uns bons ovaris per plantar-se aquí amb un judici pendent... No hi havia més cafeteries en tota Barcelona?

CARLA

Saps perfectament què he vingut a fer. Ah, i que sàpigues que aquest lloc te'l vaig descobrir jo.

DIANA

Què vols, Carla?

CARLA

Potser aquesta és l'última vegada que parlem en tota la nostra vida.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

DIANA

Ara no et vulguis tirar enrre. Vas prendre una decisió i ara has d'assumir les conseqüències que aquesta et pugui portar.

CARLA

No, d'això no t'has de preocupar. Estic molt segura i convençuda, sé que he seguit el camí correcte.

DIANA

Això ho decidirà el jutge.

CARLA

Ho tinc tot al meu favor i n'ets conscient. He jugat molt bé les meves cartes, vaig tenir una gran mestra.

DIANA

Puc dir que ensenyar-te a tu ha estat la tasca de la qual estic més orgullosa.

CARLA

Ho sé. No volia acabar així, Diana, però no m'has donat una altra opció.

DIANA

A vegades hem de mirar pels nostres beneficis encara que això afecti a un ésser estimat.

CARLA

Però no de la manera que ho vas fer tu. I és per aquest motiu que ho has de pagar car.

DIANA

Vaig posar molta obstinació i vaig fer molts sacrificis per aixecar *Les caçadores*, i ara tu ho destruiràs tot.

CARLA

T'equivoques, tu sola ho has destruït. Havies d'haver seguit tot allò que predicaves.

DIANA

Què injust.

CARLA

Saps què és realment injust? Tu i totes aquelles persones que abuseu del vostre poder. Us beneficieu dels més

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

febles, els utilitzeu, els maltracteu, els manipuleu, us en rieu. I per quin motiu? Per gust? Per plaer? Penseu que per haver tocat el cel ja sou impunes. Però això acaba aquí, t'ho puc assegurar. T'ho penso arrabassar tot i espero que et serveixi per aprendre la lliçó. Jo no seré una presa més de la teva col·lecció, que et quedi clar. Això que has fet amb mi és la cosa més menyspreable i fastigosa que he vist mai, espero que no ho hakis fet amb ningú més. I no t'equivoquis, no, no t'odio pas. Sé que ets una persona encantadora i sé que aprendràs dels teus errors.

La CARLA s'aixeca i se'n va.

DIANA

Espera!

La CARLA s'atura enmig del passadís.

DIANA

És nen o nena?

CARLA

És un nen.

DIANA

Enhorabona.

CARLA

Gràcies.

Ara sí, la CARLA se'n va.

71 **INT/MIGDIA. MENJADOR/CUINA PIS CÈLIA**

L'ERNEST està tombat al sofà del menjador veient la televisió. La CÈLIA surt de la cuina amb una tassa de cafè a les mans. La deixa sobre la taula. La CÈLIA està esgotada, es nota per la veu i pel seu rostre.

CÈLIA

Vaig a estirar-me una estona a la meva habitació. Més tard, acabaré les feines que tinc pendents.

ERNEST

No has d'anar a la universitat avui?

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

CÈLIA

Estem a finals de juny, pare. La universitat fa setmanes que ha acabat. Però no t'has de preocupar, no em matricularé el proper curs.

ERNEST

Com és això?

CÈLIA

No ho puc fer tot. Perdo molt de temps treballant i cuidant de tu. O has pensat tornar a la feina un dia d'aquests? Bé, no fa falta que contestis. (Exhausta) Puc anar a descansar?

ERNEST

Sí, sí, ves. Ves, va, que no escolto la *tele*.

La CÈLIA se'n va.

72 **EXT/TARDA. EXTERIOR RESTAURANT**

Des de l'exterior d'una aparador d'un restaurant, l'ESTHER observa com l'EVA es prepara per sortir del local. Quan l'EVA posa un peu fora, l'ESTHER intercepta molt alterada.

EVA

(Sorpresa) Hola, Esther... En Narcís fa estona que ha marxat, no t'ha dit res?

ESTHER

No busco en Narcís, et busco a tu.

EVA

A mi?

ESTHER

A què jugues, Eva?

EVA

Què t'empatolles?

ESTHER

Deixeu-vos ja de mentides, d'enganys i de secrets! Quina mena de relació estàs tenint amb el MEU marit?!

EVA

Estàs molt equivocada, Esther.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

ESTHER

Deixeu ja de prendre'm com una boja i digues d'una vegada: (Cridant) te l'estàs follant?!

EVA

Però què dius, dona?! I no cridis, que ens sentirà tothom... Vols saber la veritat? Perfecte, ja no hi tinc res a perdre.

ESTHER

Què vols dir?

EVA

En Narcís i jo no tenim cap relació sentimental, per tant, no has de patir: ell no t'enganya. En aquest àmbit, vull dir, perquè, pel que fa el professional, mai t'ha sigut sincer.

ESTHER

Explica't millor.

EVA

A què has dedica el teu marit, Esther?

ESTHER

A negociar l'exportació de diferents productes espanyols a països de Llatinoamèrica...

EVA

I com creus que ho fa?

ESTHER

No ho sé, jo no domino pas aquests temes. La vida a Girona era completament diferent, feia altres coses.

EVA

(Riu) Ja t'ho dic jo: ho fa de forma fraudulenta. Per què creus que guanyarà tants diners en un futur? Perquè forma part d'una empresa fantasma. Que exporta productes espanyols? Doncs sí, però no del tipus que tu tens en ment.

ESTHER

Per què t'hauria de creure?

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

EVA

Perquè jo gairebé hi formo part, d'aquesta estratagema. Em va enredar, em vaig deixar enlluernar pel seu atractiu. No només estava interessada en el negoci, també ho estava en ell. I vaig fer tot allò que vaig poder per seduir-lo, però noia, no va haver-hi manera. Només està obsessionat en aquest negoci. Tots aquells companys seus del dinar, recordes? Tots ells estan involucrats. Tots ells sortiran escaldats. Jo de tu, m'apartaria de la seva vida ara mateix. Això no pot acabar bé, Esther. Per tant, no permetis que t'esquitxi. No t'enfonsis amb ell.

L'ESTHER es queda estupefacta.

EVA

Que et vagi molt bé tot. Adéu.

L'EVA marxa. L'ESTHER es queda petrificada.

73 EXT/TARDA. EXTERIOR CARRER YOLANDA

La YOLANDA camina per la vorera del carrer de casa seva, escoltant música per uns auriculars. Per l'asfalt, apareix un cotxe conduit per en JOAN. Quan el veu, la YOLANDA es terroritza i augmenta el ritme. En JOAN condueix el vehicle a la velocitat de la noia. Aleshores, baixa la finestreta.

JOAN

Corre tot el que vulguis, saps que t'atraparé.

La YOLANDA sospira i es treu els auriculars.

YOLANDA

Què vols? Tens prohibit parlar amb mi.

JOAN

No hi estaré molta estona. No segueixis endavant amb el judici, les tens totes per perdre. T'ha deixat el teu advocat, no t'has plantejat que es pot tractar d'un senyal?

YOLANDA

No et tinc por, Joan.

JOAN

No em tinguis por, però sí has de témer la meva família. No tens ni idea

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

amb qui t'estàs enfrontant. No es cansaran fins veure't en la misèria. Tu mateixa. Apa, bona sort. La necessitaràs, *guapa*.

En JOAN puja la finestreta i accelera. La YOLANDA s'atura, es posa el auriculars i dona mitja volta.

74 **INT/VESPRE. MENJADOR PIS ESTHER**

L'ESTHER entra al pis. En NARCÍS l'espera assegut al sofà. Quan la veu, s'aixeca amoïnat.

NARCÍS

On erets? He intentat contactar amb tu moltes vegades.

ESTHER

(Sarcàstica) Ara et preocupes per mi?

NARCÍS

No m'has dit que marxaves.

ESTHER

Hi ha tantes coses que no ens hem dit l'un a l'altre...

NARCÍS

Què vols dir amb això?

ESTHER

He parlat amb l'Eva...

NARCÍS

La de la feina?

ESTHER

L'única Eva que coneixes.

NARCÍS

I de què heu parlat?

ESTHER

Dels teus negocis...

NARCÍS

I què n'has de fer?

ESTHER

Jo? Res de res... Però potser Hisenda sí...

NARCÍS

(Estranyat) Què estàs dient?

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

ESTHER

El que escoltes. T'he denunciat,
Narcís, per evasió fiscal. Aviat
t'investigaran.

NARCÍS

(Enfadat) Has fet què?!

ESTHER

S'ha acabat.

NARCÍS

No saps la bestiesa tan gran que has
fet! Ets una estúpida!

ESTHER

(Enfadada) Estaves cometen un puto
delicte!

NARCÍS

Estava intentant fer-nos d'or!
Haguéssim guanyat una milionada!

ESTHER

Ens haguéssim posat en un embolic! En
què pensaves?

NARCÍS

Has arruïnat tots els meus plans!

En NARCÍS intenta calmar-se.

NARCÍS

Però bé, encara tardaran un temps en
prendre mesures legals. Podem fugir.

ESTHER

(Incrèdula) Què estàs dient?

NARCÍS

Em deuen un favor i una bona
quantitat. Podríem fer les maletes i
marxar.

ESTHER

Marxar a on?

NARCÍS

On vulguis! Cuba, Miami, Puerto Rico?

ESTHER

Estàs com una puta cabra... No em moc
d'aquí.

NARCÍS

Oi tant que sí.

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

ESTHER

Et dic jo que no. N'estic farta,
Narcís. T'ho he dit a l'entrar: s'ha
acabat. No et penso seguir, no penso
obeir-te més. Ara qui porta la veu
cantant soc jo.

NARCÍS

Deixa de fer el burro i escolta'm!

ESTHER

(Emprenyada) No! Ara qui m'haurà
d'escoltar ets tu! Faré les maletes i
no tornaré més.

NARCÍS

I on penses anar? Sense mi no ets res.

ESTHER

(Plorant) No sé on aniré, però vagi on
vagi seré més feliç que estant al teu
costat.

L'ESTHER se'n va cap a l'habitació. En NARCÍS es queda com un
estaquirot.

75 INT/MATÍ. ESTUDI DE GRAVACIÓ

RÈTOL: 31 DE DESEMBRE (CAP D'ANY)

La CARLA és a un estudi de gravació, rodant l'anunci
publicitari del seu nou bufet d'advocats. Es troba davant
d'una càmera, força nerviosa i molt inquieta. Des de fora de
camp, un DIRECTOR li va donant unes ordres.

DIRECTOR

Preparada, Carla?

CARLA

(Dubtosa) Bé...

DIRECTOR (V.O.)

Va, tu pots.

La CARLA esbufega.

DIRECTOR (V.O.)

Vinga, va, col·loca't.

La CARLA es relaxa i mira la càmera.

DIRECTOR (V.O.)

En tres, dos, un,...

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

CARLA

Tens por? Penses que estàs arraconada,
que no tens cap escapatòria? Creus que
estàs sola? Doncs t'equivoques.

76 **INT/MATÍ. MENJADOR CASA PATRICIA**

La PATRICIA s'apropa amb un bol de crispetes al sofà del menjador, on hi ha en VÍCTOR mirant la televisió.

CARLA

(veu en off)

Sempre hi ha algú al teu costat. Només
has d'obrir els ulls i el trobaràs.

En VÍCTOR canvia de canal.

PATRICIA

(Indignada) No!

VÍCTOR

Què passa?

PATRICIA

Era l'anunci de la nostra advocada.
Que no l'has reconegut?

VÍCTOR

Ah, no... Però no volies veure la
pel·lícula?

PATRICIA

Sí... Però podies haver esperat!

VÍCTOR

Ara ja està fet, dona.

PATRICIA

Va, posa la pel·lícula...

En VÍCTOR torna a canviar de canal, mentre la PATRICIA li agafa el braç i es recolza en la seva espatlla.

77 **INT/MATÍ. SALA DE VISITA PRESÓ**

L'ESTHER espera intranquil·la en una taula d'una sala de visites d'una presó. Al seu voltant, hi ha diverses preses amb les seves respectives visites. Se sent el soroll de portes obrint-se i tancant-se des de l'exterior. La porta que connecta amb la sala s'obra. Surt una funcionaria acompanyada de L'EVA, vestida amb un uniforme carcerari.

CARLA

(veu en off)

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

No deixis que el mal t'aïlli, que et corrompi, que t'enfonsi. Planta-li cara.

L'EVA s'asseu davant l'ESTHER.

EVA

M'ha sorprès la teva visita...

ESTHER

Estic desesperada, no sabia a qui més recórrer.

EVA

I jo et puc ajudar? Des d'aquí?

ESTHER

Testifica al meu favor, digues que jo no vaig estar involucrada en tot aquest merder.

EVA

Creus que em creuran? Mira com he acabat!

ESTHER

Ets la meva única salvació.

EVA

Busca un advocat.

ESTHER

No m'ho puc permetre, tinc tots els comptes bloquejats. Aquell malparit m'ha arruïnat la vida!

EVA

M'he assabentat de tot... Em sap greu.

ESTHER

Que no te'n sàpiga, es mereixia allò i alguna cosa pitjor.

EVA

Era un covard...

ESTHER

I tant... No va voler acceptar la realitat i va agafar el camí més ràpid. El vaig trobar un dia després, quan feia les maletes, envoltat per un bassal de sang... (Emocionada) Tant de bo mai l'hagués conegut...

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

EVA

Fa poc vaig contactar amb una advocada, però va rebutjar el meu cas. És força coneguda, últimament surt molt per televisió. Et pot servir d'ajuda.

ESTHER

Com es diu?

De sobte, s'obre la porta i surt una presa acompanyada d'una funcionaria. La presa crida: "Carla!", i la funcionaria li diu que calli.

78 **INT/VESPRE. MENJADOR/CUINA PIS YOLANDA**

La YOLANDA para la taula en la qual es troben els seus avis, els seus oncles i els seus cosins. Torna cap a la cuina i l'IGNASI l'atura. Li dona unes safates amb canapès.

CARLA

(veu en off)

Ets valenta, forta, lluitadora, somiadora. Has patit suficient, no ho creus? A què esperes? Fes una passa endavant.

IGNASI

Porta-ho a la taula.

YOLANDA

D'acord.

IGNASI

Tot bé?

YOLANDA

Millor que mai, no em puc queixar.

79 **INT/VESPRE. MENJADOR/CUINA PIS CÈLIA**

L'ERNEST està assegut a la taula del menjador mirant la televisió. La CÈLIA s'apropa i apila tranquil·lament els plats, els coberts i la tassa de cafè del sopar.

CARLA

(veu en off)

No permetis que ningú escrigui el desenllaç de la teva vida, ara et toca a tu prendre el control. Soc la Carla Tomàs i això és *Finals Alternatius*, el lloc ideal per a dones com tu.

L'ERNEST comença a tossir sense parar.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

ERNEST

Porta'm un got d'aigua!

CÈLIA

He d'acabar d'apilar tots els plats,
no es farà sol.

ERNEST

Fes el favor de fer-ho ara!

CÈLIA

És tos, pare.

ERNEST

És més que una simple tos, m'està
bullint el coll!L'ERNEST s'aixeca de la cadira, intenta fer dos passes, però
cau de genolls al terra.

ERNEST

Truca a una ambulància!

CÈLIA

Au, no exageris!

ERNEST

A què esperes?!

CÈLIA

Alguna cosa no hauràs paït bé...

ERNEST

La sopa tenia un gust estrany... Què
hi has posat?!

CÈLIA

Doncs pastanaga, porro, nap, api...
Eh... També hi he posat col, tomàquet,
citalopram, oxicodona, cocaïna... Tot
allò que t'agrada, pare.

ERNEST

Com se t'ha ocorregut, filla de puta?!

L'ERNEST crida i es retorça de dolor pel terra. La CÈLIA
s'ajup.

CÈLIA

Volia que tinguessis un bon sopar i un
bon inici d'any. Volia veure't feliç
d'una vegada, però veig que és
complicat...

ERNEST

Tu em vols matar!

(CONTINUA)

CONTINUA: (3)

L'ERNEST comença a plorar.

CÈLIA

No ploris, pare. Aviat passarà el dolor. Ara ja no hauràs de patir més, cap dels dos ho haurà de fer! (Plora)
Per fi et podràs reunir amb la mama.
No era el que volies? En el fons, t'he fet un favor.

La CÈLIA s'aixeca i s'eixuga les llàgrimes.

CÈLIA

Au, va. No em puc entretenir més, he de pelar el raïm.

La CÈLIA es dirigeix a la cuina, deixant enrere l'ERNEST, tombat al terra i sense moure's.

80 **INT/MATÍ. MENJADOR/CUINA PIS CARLA**

RÈTOL: 1 DE GENER, 2019 (ANY NOU)

La CARLA entra al menjador, acabada de llevar, amb el pijama i una bata de dormir. Allà l'espera l'ALBERT, vestit de manera informal, preparant l'esmorzar sobre la taula, en la qual hi trobem croissants, ensaïmades, magdalenes, dues ampolles de suc, dues tasses de cafè i un bol ple de fruita.

CARLA

(Incrèdula) Tot això és per mi?

ALBERT

Sí!

CARLA

No era necessari...

ALBERT

És el nostre primer inici d'any junts, li hem de donar un toc especial. (Riu)

CARLA

La brioixeria li dona un toc especial?

ALBERT

Un toc més dolç! (Riu)

CARLA

T'ho compro, però a partir de demà: dieta!

ALBERT

Com tu diguis.

(CONTINUA)

CONTINUA: (2)

Els dos s'apropen i es fan un petó. Els gemecs del nadó, fora d'escena, espatllen el moment romàntic.

CARLA

Hi vas tu o hi vaig jo?

ALBERT

Avui em toca a mi.

L'ALBERT surt del menjador. La CARLA mira la taula atentament i parteix un tros del croissant. Se'l menja. De sobte, sona el timbre. Es llepa la mà amb la qual havia agafat el croissant i s'apropa a la port. L'obre. Apareix la CÈLIA, completament aterrida.

CÈLIA

Ets la Carla Tomàs, l'advocada de les notícies?

CARLA

(Estranyada) Sí... Tu qui ets? En què et puc ajudar?

CÈLIA

(Plora) He fet una cosa horrible... Et necessito.

FI!